

מבית גילוי דעת קְרוֹב אֵלֶיךָ

עבודת ה' ברוח חסידיית

בס"ד

אמיקום

לפניך שלושה תרגילים
בעזרת שניים מהם תוכל לפתור
את התרגיל השלישי

יום פתוח | 24.7.?

למי שאוהב לחשוב מחוץ לקופסה

- מסלולי לימוד לתואר שני
- הפקולטה להנדסה ומחשבים B.Sc.
- המכינה לאקדמיה
- הפקולטה לניהול B.A.
- הפקולטה למדעי החיים והבריאות

- שנה ראשונה חינם
לבוגרי צבא ושירות לאומי
- מערך מלגות
רחב
- שכר לימוד
אוניברסיטאי
- אחוזי השמה
גבוהים
- מבחן תיל
או פסיכומטרי

בית מדרש / מדרשה בראשות הרב יוסף צבי רימון
קבלה ללימודים עפ"י ציוני הבגרות - ביחד נצליח!

לפניך שלושה תרגילים
בעזרת שניים מהם תוכל לפתור
את התרגיל השלישי

$$3 \times 4 + 3 \times 4 = 24$$

הפתרון

$$3 \times 1 + 4 = 7$$

$$4 \times 1 = 4$$

יום פתוח
למי שאוהב לחשוב מחוץ לקופסה

4.7.24
כ"ח סיון תשפ"ד 17:00

מסלולי לימוד לתואר שני
פיזיקה יישומית / הנדסת אלקטרו-אופטיקה M.Sc. (ג)
כריית מידע M.Sc.
תואר שני בסיעוד - מומחיות גריאטריה
ועיפול תומך M.S.N.+NP (ט)
מידענות טכנולוגית בבריאות M.H.I. (ט)

המכינה לאקדמיה
מכינה מלאה | מכינת רענון

הפקולטה להנדסה ומחשבים B.Sc.
פיזיקה יישומית / הנדסת אלקטרו-אופטיקה (ג)
הנדסת חשמל ואלקטרוניקה (ג)
הנדסת תוכנה
מדעי המחשב
הנדסת תעשייה וניהול

הפקולטה לניהול B.A.
מנהל עסקים
חשבונאות ומערכות מידע

הפקולטה למדעי החיים והבריאות
סיעוד B.S.N.
ביואינפורמטיקה B.Sc.
לימודי קדם-רפואה Pre-Med
הסבת אקדמאים לסיעוד B.S.N. (ט)

בית מדרש/ מדרשה בראשות הרב יוסף צבי רימון
קבלה ללימודים עפ"י ציוני הנגרות - ביחד נצליח!

קמפוס לב הועד הלאומי 21, גבעת מרדכי, ירושלים 053-3951902
קמפוס טל בית הדפוס 7, גבעת שאול, ירושלים 053-3950592

www.jct.ac.il | *3239

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידיית

עורב שבת פרשת שלח
כ"ב סיון תשפ"ד

דוקטור, אני פוחד מהאיראנים!

אבי טאוב והרב נעם
שפירא בשיחה חסידיית
אמיצה שעמה הכל על
השולחן

"פעמים רבות אנחנו
רואים אנשים שמתמידים
בתורה ושוכחים לחייך,
ומצד שני אנשים
שמחייכים ושוכחים

להתמיד
ולשקוד
בתורה.
אצל
סעדיה
שני
הדברים
הלכו
כאחד"

הרב אליהו
מאלי נפרד
מתלמידו,
סעדיה יעקב
דרעי הי"ד

כמה נרות ברחוב, אלוקים!
פויקה

כתבתם את האיגרת שלכם?
מיכי יוספי

הוא יתן לך, רק תגידי
דעה אביחיל

שדה מקושעים לפניך!
הרב שבתי סלבטיצקי

עדה עזה 2030

לגמרי דיאלי
הרב עוזיהו שרבת,
הרב דני לביא

עם ישראל
חוזר לחבל עזה
2030
כל הוצאות עמודים

ואף על פי כן
ולמרות הכל!

חולמים עם יעקב

נתחזק במעמד תפילה ושירה
במקום הבטחת הארץ, בית אל

יום שלישי כ"ו בסיון תשפ"ד | 2.7.24 | 20:00

הרב דוד דודקביץ

ראש ישיבת רועה ישראל, רב הישוב יצהר

בהשתתפות:

שי אלון ראש המועצה המקומית בית אל

יונתן רזאל

מארח את

ביני לנדאו

בשירי דבקות והתרוממות

18:00 הדרכה באתר חלום יעקב | כרטיסים באתר מתנ"ס בית אל | מחיר: 30 ש"ח | להרשמה סרקו

כותבים פרק חדש

שלום חברים, אנחנו נמצאים בזמן מיוחד - שבת מברכים חודש תמוז, שהשנה חלה בתאריך כ"ג סיוון. בטח אתם רוצים לברך את החודש כמו שמברכים ילד אהוב שיהיה לו טוב, וכך שהחודש יבוא עם מיטב הברכה לכולנו. יש אנשים שבשבילם ברכת החודש אלה כמה מילים שנאמרות בסידור, ויש כאלו שיודעים את הכח העוצמה והברכה שיש במילים הללו. אצל חסידים אפילו מכינים כלי לקבל את ברכת החודש, כמו המנהג החב"די לקרוא בשבת מברכים את כל ספר תהילים.

אתם ודאי מכירים את לוח 'היום יום', שהוא החיבור הראשון שהרבי מלובביץ' ערך ופרסם לציבור. למעשה, למראית עין, החיבור הוא ליקוט של פתגמים לכל יום בימות השנה מאת האדמו"רים הקודמים לו, אך היה מי שאמר שבליקוט צנוע זה טמונה תמצית הנהגתו ודרכו של הרבי.

בהקשר לשבת מברכים, כך כותב הרבי בלוח היום יום בתאריך כ"ה שבט: "אמירת כל התהלים בשבת מברכים - על כך יש מאוד להקפיד. זה נוגע לו, לבניו ולבני בניו". ללא ספק, אלו דברים מופלאים.

יש כאלה שאמירת כל ספר התהילים כבדה עליהם, תדעו שאפשר גם לחלק את זה עם בני הבית או חברים. נכון, זו לא חב"דיות תקנית לחלק את התהלים... אבל בדור של התחזקות בו כולנו מחפשים לראות טוב בכל פעולה ומעשה, לעניות דעתי אפשר לאמץ בכל דרך שהיא את הרעיון להכין כלי לקבל את ברכת החודש, ולהעצים את משמעותה של שבת מברכים שממנה נובעת ברכה לכל החודש הקרוב.

הם כיבו את הרדיו ופנו אליי בפנים רוגזות ושאלו אותי: מאיזה שבט אתה? ענית להם בתמימות שאני רק יודע שאני מבני ישראל. אלא שאז קם ראש השבט בכעס ואמר לי: אם אתה מבני ישראל ואנחנו משבט יהודה - אתה מורד במלכות!...

מרד ירבעם בג'ונגל

נוסף על שבת מברכים, התאריך של השבת הוא כ"ג בסיוון. מי זוכר מה קרה בתאריך הזה? נכון, זה מצלצל כמו פורים. זה התאריך החגיגי בו נשלחו האגרות השניות של אחשוורוש, בהן נכתב שמונת ליהודים להגן על נפשם מאויביהם, בעקבות מפלת המן ובקשת אסתר מהמלך. כמו כן, מכיוון אחר לגמרי, זהו היום עליו נאמר שבתקופת בית ראשון ירבעם בן נבט אסר בו על הבאת ביכורים לירושלים.

נתחיל דווקא מכך שירבעם בן נבט לא הרשה להביא ביכורים לירושלים, שזה מתחבר לפרשה שלנו - 'והימים ימי ביכורי ענבים'. ובהקשר הזה של ירבעם אני רוצה לספר לכם סיפור.

יש לי חבר, ברוך שמו, שגר בגבעות של איתמר. בתקופה לפני שחזר בתשובה הוא טייל בג'מייקה, וביקר אצל קבוצה שיש להם תנועה דתית שנקראת 'ראסטפארי'. זו תנועה לא גדולה במיוחד, וחברים בה כמה מאות אלפי מאמינים. הדמות הנערצת עליהם היא זו של קיסר אתיופיה, היילה סלאסי, שייחס את עצמו כצאצא של מלכת שבא ושלמה המלך, והם אף מייחסים את עצמם לשבט יהודה. הסמל שלהם זה 'גור אריה יהודה', והם בכלל הזדמנות קוראים בתנ"ך. הם גם מגדלים את השערות שלהם בצורת ראסטות ונזהרים לא לגלח אותן, מה שיוצר מראה כמו רעמה של אריה.

ברוך סיפר: "הגעתי לשבט הזה ששכן בכפר באיזה ג'ונגל, כיבדו אותי שם מאוד כי סיפרתי להם שאני צאצא של שבטי ישראל, ושהיתי שם תקופה לא קצרה.

"פעם אחת הם הזמינו אותי להיכנס איתם לאחד הצירפים, למיץ טקס בו הם הקדישו זמן לשמוע תוכנית רדיו שבועית שבה סיפרו סיפורי תנ"ך. כולם ישבו מסביב לרדיו הישן, ובדיוק באותו יום היה שיעור על סיפור מרד ירבעם. עם הרקע החסר שלי ביהדות - אמר ברוך על עצמו - "אף פעם לא שמעתי על ירבעם. לא קיבלתי חינוך דתי ולא למדתי תנ"ך. רק ידעתי שאני בן לעם ישראל ועלי לחפש את דרכי.

"מה שקרה הוא, כשהם שמעו על המרד של ירבעם שמרד בראש עשרה משבטי ישראל נגד שבט מלכי יהודה, הם כיבו את הרדיו ופנו אליי בפנים רוגזות ושאלו אותי: מאיזה שבט אתה? ענית להם בתמימות שאני רק יודע שאני מבני ישראל. אלא שאז קם ראש השבט בכעס ואמר לי: אם אתה מבני ישראל ואנחנו משבט יהודה - אתה מורד במלכות!... וצריך לטפל בכך.. וודאי שיערו בתמימותם, שכל הסיפור מתרחש בהווה, ובתומי לא ידעתי כיצד להשיב להם והכנתי את עצמי לספוג מכות... או גרוע מזה. פתאום אשה אחת רחמניה, פתחה ואמרה סברא נוספת: כל זה נכון כשהיו מדברים על שמות השבטים, אבל אם איש זה קרוי בשם ישראל, כלומר יעקב אבינו, ואילו הם קרויים בשם יהודה בן יעקב, הרי ישראל הוא יותר חשוב מהם, שהרי הוא אביהם, כולם קיבלו את סברתה וכן רגע נרגעו, ומאז והלאה התייחסו אלי בכבוד גדול, וסיים ברוך את סיפורו "אז גמרתי בדעתי להתחיל ללמוד תורה."

להחזיק חזק בדרך

חברים, ההזדמנות לסיפורו של ברוך היתה בהקשר לכך שבכ"ג סיוון התרחש האירוע ההיסטורי בימי ירבעם שאסר להעלות ביכורים לירושלים, עכשיו נוכל לדבר על האגרות השניות שנחתמו בשם המלך.

שמעתי פעם בשם אחד הקדמונים, שבמוכן מסוים האיגרות הראשונות של אחשוורוש מעולם לא התבטלו, כמו שאומרת המגילה "כי כתב

בשורה משמחת ללומדי התורה

כולל "ברכת אליהו" בראשות הרב נחשון כהן שליט"א פותח תוכנית ללימודי דיינות (חושן א') בהדרכת ראש מכון סימנא הרה"ג ר' ניסים טולדנו שליט"א בעל ניסיון בלימוד והכנה למבחנים שנים רבות בהצלחה

- היכן? בביהמ"ד ברכת אליהו בעיר עכו ת"ו.
- מתי? בע"ה א' אלול תשפ"ד
- מלגות גבוהות למתאימים
- גרעין משפחות
- ישנה אפשרות להשלמת לימודי רבנות

ליצירת קשר:

ר' שלומי 055-8819016 | ר' אלדד 052-8266766

בכל נפשנו

צבאות ה' במסירות

עם הכניסה לרומה!

יום שלישי / כ"ד תמוז 30.7

מרכז הכנסים אשקלון

הרבנית יממה מזרחי נפשי חולת אהבתך <small>מקומות אחרונים</small>	הרב יהושע שפירא הנני לעקידה הנני לגאולה	הרב תמיר גרנות "אהבת החיים ומסירות הנפש"	מיכל וולשטיין והנצח זאת ירושלים	10:00-11:00
--	---	--	---	--------------------

הפסקה

הרב שניאור אשכנזי המחיר והערך - מה גדול יותר - חיי קדושה או מות גבורה?	הרב ראובן ששון "צרורא דלעילא דביה חיי כולא"	הדס לוינשטרן בשביל מסירות נפש צריך שיהיה מה למסור <small>מקומות אחרונים</small>	הרב חיים סבתו התנערי מעפר קומי בכל נפשך	11:30-12:30
--	---	--	---	--------------------

התכנסות מרכזית // ברכת מו"ר הרה"ג יעקב אריאל שליט"א **12:30-13:15**

הפסקת צהרים

הרבנית נעמי שפירא על שמחה וצער במסירות זכש לכלל ישראל	הרב בן ציון אלגאזי קמנו ונתעורר	הרב יהונתן נמדר מסירות נפש בעבודת ה' <small>מקומות אחרונים</small>	הרב דודי טודקביץ "חזקו וייאמץ לבבכם כל המייחלים לה"	14:00-15:00
--	---	---	---	--------------------

הפסקה

הרב מיכי יוספי 'יום יום כזמן לתיקון'	הרב אסף נאמבורג לאור האש של רשב"י	הרב אליעזר קשתאל הקרבה רוחנית למען הכלל	רחלי מושקוביץ ואורית איזק תופע נשים בואי הריח	15:30-16:30
--	---	---	---	--------------------

הפסקה

עמית קדם ימי טוב וימי רע - גילוי תורה מתוך האפילה בתורת רבי נחמן	חנה כהן אלורו "נפשט חיכתה"	הרב חגי לונדין מסירות נפש על מידות הנפש	הרב דורון פרץ אין יאוש כלל - התמודדות עם בן חטוף ושכול	17:00-18:00
--	--------------------------------------	---	--	--------------------

הפסקה

התוועדות מרכזית **18:30**
 הרב יהושע שפירא בליווי חבורת "מבקשי פניך"

ההרשמה בעיצומה

להרשמה חפשו בגוגל "בכל לבבך 12" או סרקו

שאטלים חינם מתחנת רכבת אשקלון

<< קופון הנחה מיוחד לקוראי קרוב אליך: 10030 >>

אשר נכתב בשם המלך ונחתום בטבעת המלך אין להשיב". ומה כתוב באיגרות הראשונות? להשמיד להרוג ולאבד כל היהודים... זה דיבור מאוד כואב. כביכול הקריאה להשמדת העם היהודי חוזרת ומתחדשת בכל דור ודור מחדש. אבל יש גם חדשות טובות. מה הבשורה? יש איגרות שניות. אמנם הראשונות לא התבטלו, אבל בזכות האגרות השניות אנחנו יכולים לתקן את המצב ולעמוד על נפשנו.

דרך אגב, אסתר באה למלך ואומרת לו "אם על המלך טוב... וטובה אני בעיניו יכתב להשיב את הספרים מחשבת המן", ומה המלך אומר לה ולמרדכי? "ואתם כתבו על היהודים כטוב בעיניכם...". יש כאן תיקון גדול על מה שאמרו המרגלים "ונהי בעינינו כחגבים, וכן היינו בעיניכם", ובימי מרדכי ואסתר התהפך המצב לעין טובה שרואה טוב. בכל אופן, כדרכנו, אנחנו רואים כאן הזמנה לראות את המלך - מלכו של עולם - שאומר לנו במילים פשוטות: ילדים יקרים, אתם יכולים לכתוב איגרות חדשות כטוב בעיניכם. איך אתם רוצים לראות את החיים שלכם? המשמעות היא שיש דברים מן העבר שאנו לא יכולים לפתור או לתקן אך יש לנו אפשרות לאמץ דרך חדשה, התנהלות מיטיבה, מכאן ואילך, כל עוד נהיה בדרך החדשה, הדפוס הישן נמצא בתרדמת, אך ברגע שזנח את הדרך המיטיבה, המימד הישן והכואב ישוב וינהל אותנו.

האגרות השניות במשמעותן לנפש זה בעצם לאמץ התנהגויות חדשות. כשבן אדם מאמץ דרך חדשה, הוא ממילא עוזב את הדרך הישנה. יחד עם זאת, המשמעות היא שברגע שאתה מזניח את הדרך החדשה - מיד תתעורר שוב הדרך הישנה... כלומר, עלינו לדבוק כל הזמן בדרך החדשה, כי אלה הקשרים החדשים במוח. זאת אומרת,

הראשונים לעולם לא יתבטלו, אבל הם לא יהיו פעילים כל עוד נתמיד בהתנהלות המיטיבה שאימצנו.

זו נקודה מאוד חשובה וכשמבינים אותה לעומקה יש בה פוטנציאל משנה חיים לטובה: מותר לנו לכתוב איגרות חדשות כטוב בעינינו, ולחתום אותן בטבעת המלך.

חילול שבת בשמים

חברים יקרים, ביום הזה - כ"ג סיוון - אפשר לכתוב איגרות חדשות של רצונות טובים. ואני מתכבד לקרוא לכם את דברי הרבי, בהתוועדות בשבת קודש כ"ג סיוון תשמ"ג, בקביעות כמו שנה זו: "בכ"ג סיון מדי שנה בשנה נקראים 'סופרי המלך' - 'מלכו של עולם', והם כותבים 'ככל אשר צוה מרדכי', שזה נאמר על כל אחד ואחד מישראל, 'עם מרדכי', שהוא נעשה המצווה מה לכתוב... כך שכל העניינים נעשים בהתאם לרצונו.

"ואלו ש'תואנה הם מבקשים', ושואלים: מכיוון שבשנה זו חל כ"ג סיון ביום השבת, כיצד יכול להיות העניין של 'ויכתב' בשבת? מכיוון שמדובר על פיקוח נפש, הרי זה דוחה את השבת, ואדרבה 'מצוה בגדול'". כלומר, בשמים מחללים את השבת לפי בקשתו של כל יהודי בגלל שזה פיקוח נפש, ובהלכות פיקוח נפש שדוחה שבת אמרו חז"ל ש"מצוה בגדול"! ולכן בשמיים כותבים עבורנו בשבת הזו את האיגרות החדשות...

חברים, הדברים נאמרים כאן כלפי כל מי שרוצה לבחור באגרת חדשה. באופן אישי, אני חייב להגיד לכם שהדיבור הזה על האיגרות השניות כל כך מחזק אותי. ישנם דברים בנפש שלעיתים נראה שאינם ברי פתרון, תיקון או ריפוי, וכאן מגיעה הבשורה של כ"ג סיון, האגרות הראשונות לא ניתנות לביטול אך אפשר לכתוב חדשות לגמרי, כל כך מעודד ללכת לשלב הבא והחיובי: אפשר לבחור משהו חדש, אפשר ליצור התנהגות חדשה ומיטיבה!

הזמנה לרצונות טובים

אתם יודעים, הפסוק הזה מופיע במגילת אסתר, פרק ח' פסוק ט': "ויקראו ספרי המלך בעת ההיא בחדש השלישי הוא חֹדֶשׁ סִיּוֹן בשלושה ועשרים בו ויכתב ככל אשר צוה מרדכי אל היהודים ואל האחשדרפנים והפחות ושרי המדינות אשר מהדו ועד פוש שבע ועשרים ומאה מדינה מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשנו ואל היהודים ככתבם וכלשונם". כשישבתי על הפסוק הזה השבוע, הוא היה נראה לי מדי ארוך. לא היה זכור לי משהו בגודל כזה. טרחתי לספור את המילים והאותיות לראות עד כמה הוא ארוך. וואו, באמת ארוך! יש בו 43 מילים ו-193 אותיות. אחרי זה ראיתי שזה כבר מובא בספרים, שהוא נחשב לפסוק הכי ארוך בתנ"ך.

ובאותו ענין, ראיתי דבר מעניין נוסף: מזמן כתיבת האיגרות הראשונות עד האיגרות השניות עברו 70 ימים - מי"ג ניסן עד כ"ג סיוון. כמו כן, מהפעם הראשונה בה מוזכר המן - "אחר הדברים האלה גדל המלך אחשוורוש את המן..." עד שהתקיים בו "ויתלו את המן" יש 70 פסוקים - זה כל הקריירה שלו.

בכל אופן, נחתום בכך שזכינו ויש לנו שבת מברכים בתאריך הכל כך מיוחד, שביכולתנו להביא בה ברכה לכל החודש ולפעול ישועות לכלל ולפרט ואולי אף לתקן בשורש את חטאו של ירבעם בן נבט - חטא הפירוד וההתנכרות למלכות בית דוד, יחד עם הזכות המיוחדת שבשבת זו אנו יכולים לעורר את הרצונות הטובים שלנו, וכביכול אומרים לנו בשמיים: אל תקדישו תשומת לב רבה למה שאתם לא רוצים - שזה כביכול לבטל את האיגרות הראשונות, אבל זה בהחלט הזמן שלכם לכתוב אגרות חדשות - כהזמנה מה אתם כן רוצים.

לחיים, חברים יקרים! נזכור ונזכיר שמה שחשוב הוא מה אנו רוצים לעשות עכשיו בחיינו, מכאן ואילך. אז אנא בשבת הזו אל תשכחו להגיד לחיים, ושנזכה ביחד לראות ניסים וישועות.

10

חועמדים מובחרים בלבד

יתקבלו לתכנית הקרובה

התכנית החדשנית של הרבנות הצבאית ו"מוסדות אריאל" מציעה לימודים להסמכה לרבנות במשך 4 שנים ושירות מובטח בתפקידי קבע כרב צבאי.

ייחודיות התכנית:

- הכשרה מעמיקה בהלכה מעשית
- הכנה מוכחת למבחני ההסמכה לרבנות
- מלגה גבוהה במיוחד
- שיובו המסיימים כרבנים צבאיים

לפרטים חפשו "תכנית אנשי חיל"

כרטיסים אחרונים

אמונה בטחון גאולה

מופע של אמונה ותקווה

לכבוד יום ההילולא של הרבי מליובאוויטש

צילום: Fleming Lektor

צילום: חיים טייטל

אברהם פריד

מארח את

נתן גושן

ניהול מוסיקלי: יובל סטופל

יום ראשון | א בתמוז, 7 ביולי

קו רקיע פארק אריאל שרון | פתיחת שערים 19:30 תחילת מופע 21:00

כרטיסים בטיקצ'אק
6565* או חפשו בגוגל 'פריד בקו רקיע'

חב"ד
כל הלב לכל אחד
בית חב"ד יהוד

מתחם דוכני מזון ומשקאות (בתשלום) כשר למהדרין

הינוקא

איור: אהרן טירם

אתם חושבים שזו קללה?
 בשנים קודמות אולי הייתם מסכים איתכם.
 היום למדתי שהכל תלוי בנקודת המבט שלי,
 ובשאלה מה אני עושה עם זה.

פעם, כשהייתי ילד חשבתי שכולם כמוני, רואים גרות. בהתחלה זה היה מסקרן, לראות את הנר שדלוק לאנשים על הראש. שעות הייתי יכול לבהות באנשים ולהסתכל על הנרות שלהם. במבט לאחור זה כנראה מה שגרם להורים שלי לחשוב שיש לי איזו בעיה.

תדמינו ילד שיושב שעות במקום ורק בוהה באנשים שסובבים אותו. הם עושים לו פרצופים, מצחיקים אותו, והוא פשוט לא מגיב. גם נראה שהוא לא מצליח למקד מבט, במקום להסתכל בעיניים הוא מסתכל על הראש שלך. כנראה שגם אני הייתי נבהל בתור הורה.

אחר כך זה הפך להיות מוזר יותר. פשוט ניסיתי לגעת לאנשים בנר שלהם ולא הצלחתי, זה היה מתסכל נורא אבל ירדתי מזה, רק הבהייה נשארה.

שמתחזק את האור.

התפנית הרצינית בחיים שלי התרחשה ביום רגיל לחלוטין. נר כמו של היהודי שהלך ברחוב לא ראיתי אף פעם. זה היה נראה כאילו הנר שלו עוד רגע ככה לגמרי, הוא הלך ודעך והיה כבר בפרפורי גסיסה.

מבט מהיר ימינה ושמאלה - אף אחד לא מתייחס. לא טוב, זה לא זמן להיות מנומס עכשיו, צריך לעשות משהו עם הנר שלו. אם הוא לא יעשה עכשיו משהו עלול לקרות אסון.

ברירת המחדל של התעלמות, כמו כולם, ירדה מהפרק. בחשש קל ניגשתי אליו, הוא בהחלט לא היה הטיפוס הכי סימפטי שפגשתי. "סליחה אדוני, הנר שלך במצב על הפנים, כדאי שתעשה עכשיו מיד מעשה טוב".

אתם יכולים לדמיין את הפרצוף שלו? רק דמינו שמישהו היה ניגש אליכם ואומר את זה לכם. אחרי שראיתי שהוא לא לגמרי מחובר הסברתי לו לאט לאט מה הסיפור, מה שהפך את הכל לגרוע יותר. תרשו לי לא להאריך בתיאורים, אני רק אגיד שאם ההורים שלי לא היו מתערבים הייתי מוצא את עצמי מאושפז במחלקה סגורה. זהו, זה היה הרגע שהבנתי שאני שונה מכולם, רואה מה שאף אחד לא רואה.

מאז אני מסתובב בעולם ועוקב בדריכות אחרי הנרות של אנשים, מקפיד מאוד שהם לא יראו שאני מסתכל על הנר שלהם.

שנים של אימון לימדו אותי לעזור לאנשים לתחזק את הנרות שלהם בלי לדבר איתם מילה על הנר שיש להם. למרבה הפלא גיליתי שהם אמנם לא רואים את הנרות, אבל הם בהחלט מודעים אליהם ברמה כזו או אחרת, מרגישים אותם, ומאמינים גדולים בקיום שלהם. מה שעושה את העבודה שלי קלה יותר.

אנשים עם נרות במצבים קשים הצליחו, עם טיפה דחיפה, ללמוד לתחזק את הנר שלהם. ותאמינו לי - חיוך, מילה טובה ועידוד משיגים תוצאות הרבה יותר טובות מביקורת והאשמה, ומעל הכל נמצא האמון באור ובטוב שיש בכל אחד.

עכשיו, אפשר לתת לכם טיפ לחיים פשוט וקליט?
 שמן על ראשך אל יחסר!

בשלב מאוחר יותר ההורים שלי ממש לימדו אותי שזה מאוד לא מנומס לבהות באנשים, ואז נפל לי האסימון.

כנראה שכולם רואים את הנרות האלה, רק שהם, בניגוד אליי, מנומסים מאוד. זה מאוד מנחם לדעת שבעצם אתה לא שונה מכולם, כל מה שאתה צריך לעשות זה להתנהג כאילו לא ראית את הנרות האלה.

מאותו יום נגמרו הבעיות, הפכתי להיות נורמלי והחיים נכנסו לשגרה.

ככה חייתי שנים, בדיעה ברורה שאני לא שונה מכולם, לכן גם לא טרחתי לברר את הנקודה הזו.

במקביל לחיים הנורמליים שלי, אלה שאין בהם נרות, המשכתי, בוהיות מתבקשת, להסתכל על הנרות של האנשים שמסביבי.

עכשיו כבר הייתי בוגר מספיק כדי להבחין שלכל אחד יש נר שונה ואור מיוחד משלו. נראה לי שזה גרם לי להתייחס לאנשים יותר בכבוד, הייתה לי ידיעה ברורה שכל אחד מיוחד ולכל אחד יש אור בעולם.

עוד משהו ששמתי לב אליו הייתה העובדה שלא כל האנשים תחזקו את הנרות שלהם באותה צורה. היו כאלו שהזינו את הנר שלהם בשמן, והוא האיר בקושי. את זה לא הבנתי, אם אתה יודע מהנר שלהם, והוא האיר למה אתה לא עושה עם זה כלום?

העניין הזה של השמן ממש סקרן אותי, מה צריך לעשות כדי לתחזק את הנר כמו שצריך? אבל מטעמי נימוס מובנים לא דיברתי על זה עם אף אחד, רק הקדשתי תשומת לב לעניין הזה.

הרבה תצפיות הובילו אותי לכיוון מעניין.

זה היה נראה כאילו אצל אנשים טובים שעשו מעשים טובים, עם דגש על מצוות, הנר האיר יותר. הנרות המוזנחים היו שייכים בדרך כלל לאנשים שגם פחות השקיעו במעשים שלהם.

עוד לא הייתי סגור לגמרי על הנקודה הזו, אבל זה היה כיוון מעניין. באופן אישי התחלתי ממש להשקיע במעשים שלי, בהנחה שהכיוון שלי באמת נכון.

עם הזמן ההשערה הפכה לעובדה: מעשים טובים הם השמן

מפעל הפיס מזמין אתכם להגיש חיבורים תורניים בנושא:

דילמות הלכתיות בעיתות מלחמה

פרס ראשון 40,000 ₪

פרס שני 25,000 ₪ | פרס שלישי 15,000 ₪

חברי וועדת השיפוט הרבנים הגאונים שליט"א:

יו"ר הוועדה - הרב יעקב שפירא • הרב זלמן מלמד • הרב יעקב אריאל
 • הרב יגאל לרר • הרב אהרון פרידמן • הרב ברוך וידר • הרב בן ציון אלגזי
 • הרב חיים וולפסון • הרב אייל גריינר • הרב יהונתן אביב - ראש המסלול

להגשה: www.nativ.co.il/pais

לפרטים נוספים: דוא"ל: chiburim2024@gmail.com

טל: 03-3135722 | סניפי אור החיים

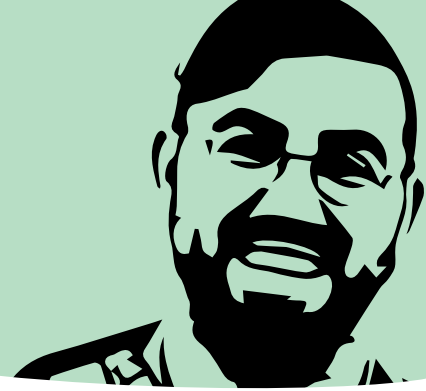
מועד אחרון לשליחת החיבורים: ט' תמוז תשפ"ד 15.07.24

מפעל הפיס
הכל חוזר לקהילה

וקנה לך חבר | אסיף

דברים לזכרו של סעדיה דרעי הרב אליהו מאלי, ראש ישיבת יפו

דברים מעניינים.

אבל סעדיה לא ככה. מאז שהיה נער וחשב שזה נכון וטוב לקרוא בתורה, הוא התמיד בזה עד שידע את כל התורה בקריאה בעל פה! כל פעם שהיה חסר בעל קורא בישיבה, אפילו בלי שהיה צריך להתכונן, היינו אומרים: סעדיה, צריך בעל קורא, והוא היה מיד מתייצב וקורא בצורה מדויקת, ולפעמים היה קורא אפילו פעמיים כשלשני מניינים, בישיבה ובבית הכנסת, היה חסר בעל קורא, היה הולך וקורא בשניהם.

חוץ מזה שהוא דייק מאוד בקריאה, גם הייתה לו עין חדה ולא אחת הוא ראה דברים שצריך לתקן אותם בספר תורה, וכך הקריאה שלו הייתה גם סוג של הגהה של הספר תורה.

הלוואי שיהיו רבים הולכים בדרכיו ואוהבים את כל החלקים השונים בתורה, מהמקרא והקריאה בתורה עד הגמרא, מהלימוד של ההלכה ועד לימודי אמונה, שגם שם כשהיה לומד אמונה היה מאוד חד, מאוד ברור, ומאוד מחפש את האמת.

סעדיה הגיע לישיבת יפו לפני 10 שנים.

גם במעלליו יתנכר נער, כבר בשנה הראשונה, אחרי מספר שבועות שהוא חזר הביתה, הוא אמר להורים שלו: אצלנו בישיבה אנחנו שתי שבתות בבית, ושבת אחת מבקרים את ההורים. ההורים שלו שאלו, מה אתה מתכוון? וסעדיה ענה: הישיבה זה הבית, שתי שבתות בבית, שבוע אחד מבקרים את ההורים אבא שלו אמר לי: מאוד אהבתי את זה.

אמנם אמא שלו אמרה: בית זה בית, אבל סעדיה היה בשלו והוא באמת למד בצורה מאוד רצינית.

בסדרים הוא תמיד ישב לידי, ואחד הדברים המיוחדים שהיו בו, שכשהוא למד הוא לא פטפט באמצע. הוא למד רצוף מרגע שהוא התחיל עד הרגע שהוא סיים. כשהוא למד הלכה, למד אותה בצורה הכי רצינית עד הביצוע המעשי שלה. כשהוא למד גמרא, למד וניסה להבין עד כמה שהיה יכול. כשהוא למד אמונה או תנ"ך, או גם כשהוא לימד ילד לבר מצווה, לימד אותו הכי טוב שהיה יכול - בין אם הוא לימד אותו בקריאה ספרדית, בין אם לימד אותו בקריאה אשכנזית.

סעדיה לא רק היה בחור ואברך שקדן בלימוד, אלא הוא גם היה אבא. כשהוא היה עם הללי בידיים, הוא היה איתה לגמרי. כשהוא היה

במשפחה, היה לגמרי. הוא לא בזבז את הזמן, אבל כאשר היה עם המשפחה הוא היה בעל אוהב, אבא אוהב, כל כולו היה עם המשפחה או עם הילד, ואחר כך חזר ללימודו.

אחד הדברים שסעדיה הצטיין בהם וייחדו אותו, היה שתמיד הוא היה עם חיוך על הפנים, קידם כל אחד לא רק בסבר פנים יפות אלא בשמחה. כל מי שנפגש איתו, החיוך שלו היה מדבק וגם החבר שהיה נפגש איתו היה מתחיל לחייך והיה אופטימי במהות שלו.

הוא קיים ממש בכל הוויית חייו את מה שדוד המלך אומר, עבדו את השם בשמחה, בואו לפניו ברננה.

אני לא אומר שלא היו לו קשיים, היו לו מדי פעם קשיים כמו שיש לכל אחד, אבל אף פעם לא ראיתי שהוא נכנע לקשיים. השילוב של ההתמדה שלו עם השמחה הוא שילוב נדיר, כי פעמים רבות אנחנו רואים אנשים שמתמידים ושוכחים לחייך, ואנחנו רואים מצד שני אנשים שמחייכים והם שוכחים להתמיד ולשקוד בתורה. אצל סעדיה שני הדברים הלכו כאחד. גם שמחת החיים, גם השמחה בתורה והשקיעה בתורה, גם השמחה עם הילדים, וגם השמחה עם אשתו רחלי.

אחד הדברים שסעדיה הצטיין בהם היה קריאת התורה. יש הרבה שהם קוראים לבר מצווה, אבל אחר כך אין להם הכוח להמשיך וללמוד עוד פרשה ועוד פרשה. יש כאלה שאין להם כוח ההתמדה. יש כאלה שחושבים שזה לא מספיק חשוב, ויש כאלה שמחפשים רק

סעדיה שלנו

שכנים, חברים ומכרים במילות הערכה

הגבאי השמח

עבורנו. אני זוכר את עצמי גורר רגליים בשלל עיסוקים וטרדות ואתה רודף אחריי כמו מזכירה אישית, על בית כנסת שלא שלך. הכי אני זוכר נסיעה אחת, חזרתי הביתה ועמדתי לרדת מהכביש הראשי של צומת וולפסטון לתוך יפו. אני שומע צפירות מבהילות. תמיד ביפו העצבים רופפים אז צפירות מבהילות זה אללה איספור. אני מסתכל מימין, ורואה אותך עם החיך השאנן הזה. אני פותח את החלון מוכה תדהמה ואתה חוזר מיד לנקודה: לא הבנתי מה איתך, טאוב, אתה רוצה את הספר תורה או לא? תחליטי! כך אמרת ועקפת אותי וחטפת את הרמזור. עם כל הרמזים והמטאפורות שהמשפט הקודם גנו בתוכו.

תודה לך סעדיה, הרב והשרברב, התלמיד חכם והמתנדב החם, הגבאי המקביל ומי שנלחם אותנו והציל. לך בשלום והלוואי שתבוא לבקר בחלום.

אבי טאוב

גבאי בקהילת 'בית אהבה ותפילה' בבית הכנסת 'אור החיים' נמל יפו וכתב בקרוב אליך

בשקט ובפתאומיות נעלם לנו סעדיה. השאיר אחריו חלל גדול של צער ותדהמה. אני בווהה בתמונה שלך מתנדנד על הכסא ולומד גמרא, מגניב מבט מחויך ומסתלבט על המציאות אי שם בעזה. אמנם למדנו באותה הישיבה, אבל פער של שבע שנים ואינספור טרדות של אינספור ימים הפרידו בינינו.

אני חוויתי אותך בעוצמה כגבאי, או כחצי גבאי, או כמשהו לא רשמי אבל בכל זאת עושה כל מה שצריך כדי שבית כנסת 'חלב חיים' ברחוב לבונטין ביפו יתעורר לתחייה. אני גבאי בבית כנסת 'אור החיים' ברחוב הצדף מעל הנמל של יפו. בתור למעון או בטיול של שבת היינו נפגשים במקרה ומדברים. אתה היית חותר מיד לעזור ולפתור. מה חסר לכם שם? איך הולך לכם שם ביצדף? אני הייתי שוטח את דאגותיי בהתקרבנות פולנית אופיינית ואתה היית תמיד שש וצוהל. איך לעזאזל גבאי מלא טרדות קטנות ומריבות קטנוניות של מתפללים יהיה שמח כמוך. סיפרתי לך שקשה לנו למצוא ספר תורה. שספר התורה שעלה לבית הכנסת מטורקיה בשנת 50 מלא שגיאות כרימון. אני רק סיפרתי כבדרך אגב אבל בתוך יומיים כבר מצאת תורם, מעלי. ומאז לא עזבת אותי עד שאפגוש אותו. עד שאשכנע אותו לתרום את הספר

מחויבות

אני מיפו, והכרתי את סעדיה, שלום-שלום כזה.

כשחיפשתי מורה לבר מצווה לבן הבכור שלי, אלעד, כולם אמרו לי: "סעדיה, הוא אלוף, איזה נוסח שתוצה, הכל הוא יודע". טוב, אנחנו אשכנזים, אבל סעדיה ידע את כל עולם הטעמים והקריאה בצורה כל כך מדויקת, כאילו הוא עצמו נולד במזרח אירופה.

ללמד מתבגר בן 12 וקצת לבר מצווה זה לא פשוט. מאוחר, אחרי בית ספר, אין כוח.

אבל הבן שלי אלעד, התאהב מיד בסעדיה, איך אפשר שלא? פעמיים-שלוש בשבוע הם למדו והוא הפך לסוג של אח גדול שלו. החיך, הנועם, הרוגע. כשאני הייתי לחוץ שאלעד בכלל לא מוכן, סעדיה היה רגוע: הוא אחלה, הכל יהיה בסדר. כמובן שהוא צדק.

בר המצווה הייתה בשבת 'יוצא', תחילת המלחמה. חודש לפני כבר סעדיה היה במילואים, ואני הייתי צריך לעשות את כל הפינישים של הבן שלי בקריאה, למרות שאני זייפן נורא.

לא האמנתי שהוא יצליח, אבל סעדיה חתך מהמילואים רק כדי להיות בשבת בקריאה בתורה של אלעד, ומיד חזר למלחמה. יכול היה לעשות אלף דברים אחרים בשבת הזו, אבל המחויבות שלו גברה על הכל.

יומיים לפני שהוא נפל שלחתי לו הודעה (מצורפת): יאללה תתחיל להתכונן, יש לי עוד בן שצריך להתחיל ללמוד את הפרשה שלו. והוא כתב לי: אני בעזה, אבל כשאני יוצא אני על זה.

סעדיה כבר לא ילמד את בני השני. הוא כבר לא יזכה ללמד אותו את עולם הקריאה בתורה. הוא כבר לא יעמוד ליד בנו שלו כבר המצווה שלו.

חלל נורא.

צר לנו עליך, אחינו סעדיה. נעמת לכולנו מאד. נתגעגע.

חס וחלילה

כאשר נקרא למילואים, השאיר אישה חרדה עם שני תינוקות. אמרתי לו: די, מספיק, היית בצפון, אל תיכנס לעזה. הסתכל עליי בחיך מלא שיניים ואמר: מה זה אל תלך? קוראים לי, צו 8, חייב ללכת. אמרתי לו: תשבור יד או רגל, אל תלך. ענה לי: חס וחלילה, אסור להגיד ככה...

את יכולה לרצות בלי לצדוק

אחינית שלי התחנתה, וארגנו לה הפתעה - קובץ טיפים מקרובות וחברות. הטיפ שלי התארך לטור... אז הוא מוגש באהבה לכלה הטרייה, ולכל כלה בעבר ובעתיד:

להשתדל להגיד מה בדיוק הרצון שלך.

בשביל זה צריך לפעמים להבין אותו קודם כול מול עצמנו, ובעיקר לשים לב אם בלי כוונה הוא חבוי בתוך טיעונים שכליים של מה נכון/צודק.

אפילו שלמדתי את זה לפני שנים (וכבר כתבתי על כך בטור אחר), רק לאחרונה היה רגע מזוקק שבו זה ממש התבהר לי:

כשהגענו לפני פסח להורים של בעלי אלחנן, עמוסי כבודה לכך-וכך ימי החג, הוא לא רצה לחסום את השער של הוריו ולכן פנה לחנות קצת יותר רחוק. אני חשבת שיהיה קשה משמעותית לסחוב את שלל הפקלאות שלנו לאורך כל המטרים הנוספים האלה, והתחלתי לומר לו שחבל, ושהוא יכול לחנות לכמה דקות, נפרוק הכול ואחר כך נעביר את האוטו... ואז שמתי לב שאני מרגישה לחץ, ושהוא כפול: לחץ שמא אלחנן לא ישתכנע, ולחץ שאני מפעילה עליו כדי שכן ישתכנע... תחושת הלחץ היא שגרמה לי להבין שאני לא מדויקת (הרי הַיְשָׁר וְהַטוֹב הולכים יחד - הדרך היעילה מלווה בהרגשה טובה), ושוב נגררת לעשייה החוצה במקום להווייה פנימה. שאלתי אותו: "רגע, נגיד עכשיו - היה טוב יותר שפשוט הייתי אומרת: אלחנן, אני

מעדיפה שנחנה צמוד לבית?" "ברור!!!" מאיפה נובעת הטעות? מחוסר האמונה של האשה שהיא ראויה לקבל משהו טוב סתם כי היא רוצה ולא כי הוא מוצדק (): לאן מובילה הטעות? לסבל הדדי:

האשה מכלה את כוחותיה בניסיון לשכנע כל עוד רוחה בה, ואילו הגבר מבין, דווקא בעקבות השימוש שלה בטיעונים שכליים, שהם כזוג נמצאים עכשיו בשדה הטיעונים, ובשדה הטיעונים בהחלט לגיטימי שגם הוא ישתתף מהצד שלו ויצגי מה הכי יעיל ונכון לדעתו. הבעיה היא שיכול להיות שהמסקנה שלו אחרת משלה... אותה זה מעצבן, כי היא כבר יודעת בדיוק מה היא רוצה, ומרגישה שהטיעונים באים נגדה: 'למה אתה מתווכח, מה עוד אני צריכה לעשות כדי שתבין שזה מה שאני רוצה?' לכאורה, פשוט לומר שזה מה שהיא רוצה... אבל היא הרי לא מאמינה שהרצון שלה רלוונטי, אלא רק מידת הצדק האובייקטיבית שבו, כך שאם היא לא מצליחה לשכנע היא פשוט נשאת חסרת אונים. (אם היא לא מאמינה שהרצון שלה רלוונטי - למה היא מצפה לקבל אותו...? כנראה בפנים היא כן רוצה, ומאוד, שרצונה לבדו יספיק כדי למלא את מבוקשה, אבל משום מה ברור לה שצריך יותר מזה. וכשנדמה לה שבעלה מסכים עם הנחת היסוד שלה - זה כבר נורא ואיום, כמו תמיד כשמישהו נוגע לנו, אפילו קלות, בפצע של חוסר ביטחון. אנחנו קופצים מכאב ושני הצדדים לא מבינים למה.)

ולאן מוביל הדיוק? לאושר הדדי!

האשה - מקבלת את מה שהיא רוצה, ובעיקר לא בדוחק אלא בנדיבות מצד האיש שלה, כי הגבר - הכי רוצה למלא את רצונה ולשמח אותה, זה מה שגורם לו סיפוק. יותר מזה: כשהיא לא מסוגלת להאמין שהוא רוצה לתת לה פשוט כדי לתת לה - הוא אפילו מרגיש רע מחוסר האמון שלה בטובו. כשהיא מבקשת ממנו ביד פתוחה - הוא מוחמא; היא בוטחת בו.

(נתתי לאלחנן לקרוא, והוא הוסיף טיפ לחתן...: כדאי לנסות להבחין מתי מדובר בהזמנה אמיתית לדיון/התייעצות, ומתי בניסיון שכנוע לכיוון היעד הסופי);

עד כאן היה הטיפ שכתבתי לכלה, אבל העובדה שישבתי להעלות אותו על הכתב - גרמה לי להתחיל לשים לב לדקויות חדשות ביומיום. המימוש ממש משמח אותי, והוא עושה טוב לשנינו:

ביום שישי פיניתי את השולחן בסלון, ונשארו עליו כל מיני דברים שעצבנו אותי... נתמקד בסכינים החדות, שאני חושבת שכדאי לשטוף במים מיד אחרי שחוטכים או מורחים בהן, וכך הן לא נעשות דביקות ודורשות סבון וסקוטש, ואילו בעלי נוהג אחרת; מכיוון שכך, מעצבן אותי כפליים לשטוף אותן (ברור שבעז"ה אני יכולה להתדייק ולהגיע לנקודה שבה גם זה לא 'פעיל' אותי, אבל זיהיתי שכעת, במקום הנוכחי שלי, יש לי 'אנטי', והתעלמות ממנו לא תיטיב). האוטומט שלי היה להסביר לו מיד מה עומד מאחורי הרצון שלי שהוא יעשה את זה, לתרץ את הקטגוריות שלי, להצדיק את העצבנות שלי... ואז נזכרתי. ופיניתי וביקשתי בענייניות (דמיינו נימה פשוטה, כמו זו שבה אגיד "יכול להעביר לי את הטישו?"): "אלחנן, אתה מוכן בבקשה לסדר את הדברים שנשארו על השולחן?"

בכף! באמת כף - הוא רוצה להיטיב אתי, וכל זה בלי שהוכרחתי לסבול על הגב משא של הצטדקויות ולהטעין אותו על הגב שלו.

זה חזר גם כשכמוצ"ש פיניתי את השולחן ולא התחשקה לי העבודה המאומצת של ניקוי השעונית בהירה. הפעם הוא לא היה 'אשם' בצורך לנקות; סתם לא היה לי כוח. בראש שלי כבר שמעתי את עצמי מבקשת ממנו, מכבירה מילים, אומרת בחיוך מתנצל שאני כבר פיניתי את כל השולחן, שאין לי כוח, ושזה ממש קשה לי... ואז נזכרתי. והחלטתי להיות פשוטה: "אלחנן, אתה מסכים בבקשה לנקות את המפה?" ברור!

הוא שמח לתת, אני שמחה לקבל, ושלוש על בית נאמן בישראל.

T01

עצרו לרגע את החיים שלכם!

אני יצחק בן קיקי, אב לשני ילדים.

אני באמצע החיים שלי, אבל חיי בסכנה!

אולי אתם יכולים להציל אותי?

אני סובל ממחלה תורשתית נדירה שפוגעת

בנליות שלי ולכן אני חייב תרומת כליה

בדחיפות, הזמן שלי הולך ואוזל!

נכון, זה לא משהו שעושים על הדרך,

אבל בלי האמונה שיקרה הנס למצוא מי

שיסכים להציל את חיי אני לא אחזיק מעמד.

אם יש פה מישהו שקורא את השורות הללו ומוכן להתחיל תהליך של בדיקת התאמה לתרומה,

בבקשה פנו למספר הטלפון של עומר: **050-7461884**

או לאתר האינטרנט של מתנת חיים

בקיטור המצורף: <https://rb.gy/qxq39p>

כל המצייל נפש אחת כאילו הצייל עולם ומלואו

מסכת סנהדרין פרק ד'

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסני חשמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

התחייבות למחיר הזול ביותר!!

**הרבה יותר מים חמים לשבת.
עכשיו במחיר מיוחד!**

ALPHA+

SPiRIT+

מיניבר אלפא פלוס

מחיר מלא 2124 ₪ **1490** ₪

מיניבר ספיריט פלוס

מחיר מלא 2490 ₪ **2190** ₪

*290 ₪ הובלה והתקנה

מאושר לשימוש במים החמים והקרים

משלבת

HPS
Water

*המבצע בכפוף לתקנון ט.ל.ח. | התמונה להמחשה בלבד.
לשתות בטוח! מתאים לתקנים 5452 | 900

להזמנות
***5018**

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 22:30

☎ *5018

PAYNGO.CO.IL

בתוקף עד- 5.7.24 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | התמונות להמחשה בלבד | מינימום מלאי 10 יחידות, בכפוף לתקנון המופיע בחנויות. *התחייבות למחיר הזול ביותר כנגד כל הצעת מחיר רשמית על אותו הדגם ובאותם תנאים.

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מחסני חשמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

מתנה
על כל קניה
מהמודעה

מכירת קיץ

acer מחשב נייד 15.6"

Acer Extensa 15
EX215-34-31QW
NX.EHRET.001
Core i3-N305
128GB SSD
8GB RAM
Windows 11

1,699 ₪

ASUS מחשב נייד 12"

Asus VivoBook Go 12
E210MA
intel
64GB 4GB RAM
Windows 11s
Office 365+

קל משקל

929 ₪

SAMSUNG טאבלט עוצמתי
Galaxy Tab A

4G LTE +
WiFi
SM-T295

תמיכה בסיים
סלולרי lte

499 ₪

LG מסך מחשב
UltraGear

1ms
165hz

27"

27GQ50F-B

899 ₪

CHiQ מסך מחשב

27"

24"

LMN27F650-R

LMN24F650-R

489 ₪ **389 ₪**

ערכת נס מקצועית הכוללת
2 ומקולים ומיקסר
Harmony

2,999 ₪

JBL ומקול נייד אלחוטי

PartyBox
Essential
Encore

787 ₪

aiwa בידורית אלחוטית
X50DSP Pro

תאורת LED מומתמת
עמידה בפני מים בתנן
IPX - 2
מיקרופון אלחוטי עם צג
דיגיטלי
חיבור aux להשמעת מוזיקה
הפעלת סטריאו
רדיו דיגיטלי ושולט חכם

555 ₪

אוזניות
אלחוטיות
Apple
AirPods
2 True
Wireless

Authorized
Reseller

499 ₪

גנרטור בנדזין
3000W פאזי
TD

PT8500WE

999 ₪

STRAMBLER
קורקינט חשמלי
מתקפל
City Cross Ex

2,979 ₪

hp מדפסת אלחוטית
משולבת
OfficeJet Pro

8023

499 ₪

SENSOR משאבת אוויר
חשמלית ניידת

249 ₪

bdk סוללת גיבוי
ניידת עם פנס

10,000mAh
99 ₪

20,000mAh
139 ₪

PHILIPS מכונת גילוח
חשמלית
לשימוש יבש ורטוב

S1141/00

169 ₪

HES בר המים
המפואר
Spirit
touch

מצב
שבת

2,190 ₪

HES בר מים שבת
אלפא פלוס
Spring

מצב
שבת

18183

1,490 ₪

Gold Line מיחם חשמלי
נירוסטה
מהודר לשבת

30 כוסות
ATL-1068
179 ₪

40 כוסות
ATL-1088
199 ₪

60 כוסות
ATL-1136
249 ₪

בלעדיו פילטר
לסינון אבנית

Gold Line מחבט יתושים
חשמלי נייד

ATL-730

15 ₪

Star מאוורר תקרה
סטאר 3
44"

279 ₪

3341

PLATINUM
מאוורר
1-3
20"

PU-120

119 ₪

Tefal מגהץ
קיטור
טפאל

SV6116
W 2200
הספק מים 5.3 ליטר

390 ₪

Hamilton Beach
מגהץ אדים
2200W

19702

79 ₪

חדש!
רכישת תווית
מחסני חשמל
באמצעות
מטבעות
דיגיטליים
(קריפטו)

SAMSUNG
מקרר מקפיא
עליון גימור
נירוסטה סמסונג
ליטר 430
נפח 420 ליטר
RT42CG6004S9
2,990 ₪

אלקטרה
מקרר אלקטרה
4 דלתות
דלתות בעיצוב מפואר,
צג דיגיטלי חיצוני מואר,
מולטי קולינג
ליטר 404
נפח 362 ליטר
EL404W
2,690 ₪

אלקטרה
מקרר הפוך
מקפיא תחתון
אלקטרה
ליטר 358
נפח 327 ליטר
EL45W
מנוע Inverter
1,990 ₪

אלקטרה
מקפיא ענק
ליטר 168
5 מגירות
ענקיות
אלקטרה
Multi Air Flow
EL195
999 ₪

מקרר משרדי
קוביה
HomeX
אלקטרה
Fujicom
Midea
החל מ-**399 ₪**

LG
מקרר 4 דלתות
נירוסטה
ליטר 860
נפח 755 ליטר
GR-B919S
מנגנון שבת מובנה
12,990 ₪

SHARP
מקרר שארפ
4 דלתות
אינורטר
ליטר 472
נפח 421 ליטר
SJ-8430-ID
3,990 ₪

Haier
מקרר האיר
4 דלתות
נירוסטה מושחרת
ליטר 472
נפח 421 ליטר
HRF4494BX
3,990 ₪

BOSCH
מדיח כלים
רחב בוש
נירוסטה
SMS2I111E
2,190 ₪

אלקטרה
מדיח כלים
כולל פתיחה
אוטומטית
אלקטרה
EL929BL
1,690 ₪

מזגן עילי אינורטר
החל מ-**880 ₪**
5 שנת אחריות על ההתקנה!
TADIRAN ELECTRA Haier ELCO SAGA TORNADO Coolair

מזגן נייד
TORNADO FAMILY NAKASUMI
החל מ-**990 ₪**

COLDER
מצנן אוויר
Colder Blue Line
המכשיר האידיאלי עם ביצועים מרשימים | עוצמה 10,000 מק"ש | מיכל מים עצום של 100 ליטר | המאפשר זמן קירור רב
1183X433X664
מידות:
1,290 ₪

COLDER
מצנן האוויר
Colder Combo
עוצמתי ואיכותי | למרפסת או לגינה | 3 כניסות אוויר המסייעות בניקת אוויר גדולה יותר | מיכל מים 33 ליטר
6900
495X360X980
מידות:
899 ₪

מכונת כביסה
פתיח קידמי
הובר
ליטר 14 ק"ג
HWP414AMBC
2,690 ₪

BOSCH
מכונת כביסה
פתיח קדמי
1-8 ק"ג
בוש
ליטר 8 ק"ג
1200 סל"ד
WAN2425KPL
2,290 ₪

אלקטרה
מכונת כביסה
פתיח חזית
1-12 ק"ג
אלקטרה
ליטר 12 ק"ג
1400 סל"ד
EMM12400
2,190 ₪

Fujicom
מכונת כביסה
פתיח חזית
1-10 ק"ג
ליטר 10 ק"ג
WM101W
1,590 ₪

אלקטרה
מכונת כביסה
פתיח חזית
1-6 ק"ג
אלקטרה
EWM100164
945 ₪

BOSCH
כיריים אינדוקציה בוש
חד פאזי
אינדוקציה
PUE611BB5E
1,790 ₪

אלקטרה
כיריים גז
זכוכית
4 להבות
אלקטרה
100118/6800
599 ₪

Sauter
תנור
אפיה בנוי
סאטור
תצוגה דיגיטלית רחבה
SB1640
1,590 ₪

אלקטרה
תנור צר
משולב כיריים
גז אלקטרה
2050
999 ₪

Whirlpool
מכונת כביסה
פתיח עליון
ווילפול
TDLR 55020L
1,690 ₪

אלקטרה
קולט אדים
60 ס"מ
אלקטרה
ELCP 8665
990 ₪

AMGAZIT
טאבון חשמלי
אמגזיט
טמפרטורה
450°
תד
31554
990 ₪

NET BROIL
גריל גז בייסיק
3 מבערים
+ כירת צד
net broil
599 ₪

NESPRESSO
מכונת קפה
נספרסו
יבואן רשמי!
Essenza Mini C30
449 ₪

אלקטרה
מיקרוגל 20 ליטר
אלקטרה
ELM720GTB
199 ₪

KitchenAid
מיקסר
Classic
קינצאיד
מתנה
אביזר להנחת עוגיות
אביזר טסטת מון
5K45
1,390 ₪

Hamilton Beach
מעבד מזון
מקצועי
נפח קערה 3 ליטר
כולל אביזר לחיתוך קוביות
990 ₪

אלקטרה
מוט בלנדר
משולב 1-4
אלקטרה
EHB-1200
139 ₪

Gold Line
2 סירים בינונית
ALT-300
4 סירים גדולה
ALT-400
6 סירים ענקית
ALT-500
89 ₪
109 ₪
129 ₪

פליטה חשמלית שבת
199 ₪

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 22:30
בתוקף עד- 2.7.24 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | התמונות להמחשה בלבד | מינימום מלאי 10 יחידות, בכפוף לתקנון המופיע בחנויות.
***5018** | **PAYNGO.CO.IL**

האובות והיידעונים של פעם לא שונים הרבה מהפרשנים, הסטטיסטיקות ופוליטות הביטוח של היום • איך מיישבים את הנפש מול סערות חמאס, איראן וחיזבאללה, ואיך יורדים באלגנטיות מהכיסא של הממונה על ניהול העולם • מול בחירה בחיים של אי-ודאות לצד ניסיונות עקרים לאחוז בביטחונות מפקפקים, קבלו את הדבר האמיתי בשלושה שלבים: ודאות אלטרנטיבית • **אבי טאוב** התיישב לשיחת נפש לילית עם הרב **נעם שפירא**, מנהל בית הספר לתורת הנפש על פי החסידות, ויצא רגוע ומשוחרר יותר, מאמין יותר, בוטח יותר ו... בטוח בעצמו יותר

לרקוד עם הפחד

פסיכותרפיה
חסידית
לחרדות
מלחמה

מונה חודשים טולטלנו בסערה מבעיתה של דאגות ופחדים, כאבי לב וייסורי נפש. אנחנו מבקשים להקל את החרדה ואת האשמה ומחפשים מזור אצל מומחים. פרשנו לענייני ערכים, מומחה לביטחון לאומי, או אולי רופא משפחה. הסערה הזו מתחוללת בתוכנו,

אבל כלפי חוץ רבים משותקים וחסרי אונים.

גם אני מחפש תרופה למצב הזה, ואני חושש כי הניסיון להיות צרכן חדשות אובססיבי לא מיטיב עם מצבי. לזכותי יאמר כי אני מחפש 'חות דעת שנייה': אני רואה את כל המהדורות בכל הערוצים בכל השפות. כולל אלגזירה. שומע את כל המומחים. מתלהם עם המתלהמים ומיאש עם המספידים. מצליב את כל שבירי המידע כדי לקבל תמונה שלימה ואז, רגע לפני הפיצוץ, איזה ילד שלי טורק דלת ואני מחסיר פעימה ומשחרר צווחת איבוד שפיות. כל הפאזל התפרק לי שוב.

בתוך תוכי אני יודע שתפיסת המציאות שלי מעוותת ולא נכונה. יש גורמים, בעלי עניין ובעלי זרוע, בעלי ממון ובעלי תאוות, שרוצים להנדס אותי לחשוב ולהגיב ככה, מסיבות פוליטיות וכלכליות. אני יודע שהחסידות יכולה לעזור לי, בהיותה גם כן 'תורת נפש'. קשר לא נכון עם המציאות לא רק ממלא את הנפש בחרדה ובעתה, אלא מנתק אותי מההווה וממהות החיים. הרגשות הרעים הם רק סימפטום לניתוק מהשם יתברך. אני מחפש מומחה אחר. מומחה לקשר נכון עם המציאות. מומחה לעבודת נפש. מיד אני חושב על הרב נעם שפירא, מ'בית הספר לתורת הנפש'.

הרב נעם שפירא גדל בישיבה לצעירים בירושלים וברח משם בנעוריו כדי ללמוד בישיבת 'עוד יוסף חי' של הרב יצחק גינזבורג, בקבר יוסף שבשכם. אני זכיתי ללמוד ממנו כל רגע שהיה אפשר, כשלמדתי בגוש קטיף. מאז נפרדו דרכינו. הרב לימד בכמה מקומות והקים את 'בית הספר לתורת הנפש' בירושלים ואני הולך אל הדוקטור לקבל מרשם, או קוויטעל.

קריאה גיאופוליטית בקפה

לילה טוב לרב נעם שפירא. זהו מפגש מחמם לב עבורי במיוחד, אחרי שלא התראינו ולא דיברנו כמעט תשע עשרה שנה. זמן רב רציתי לדבר איתך. מאז שלמדתי ממך חסידות, ליקוטי מוהר"ן, התבוננות חב"דית ומדיטציה יהודית בשטת הרב גינזבורג - דברים שהותירו בי חותם עמוק ומשנה חיים - אי אז בדיונות היישוב 'שירת הים' בחצר הקרוואן שלך אל מול חוף המואסי, מים רבים ונחלת עברה על נפשנו. היינו שם והנה אנחנו כאן. אתה בינתיים גדלת והפכת להיות מנהל של 'בית ספר לתורת הנפש על פי תורת החסידות'. ובתקופה המשוגעת, הכואבת והיפה הזו, אני כל כך רוצה למצוא מזור ותחבשת לשברי הלב. עם מי יהיה נכון לדבר על זה כמורך, שאת חייך הקדשת לעבודת הנפש על פי תורת החסידות.

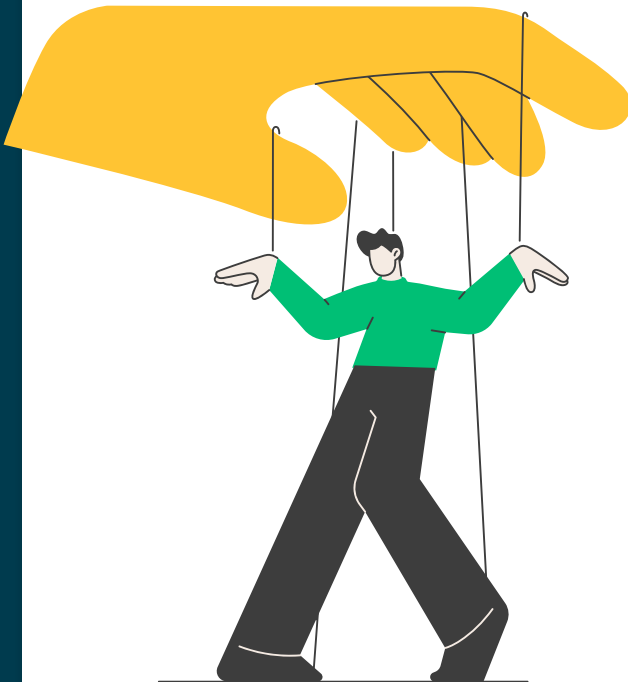
הייתי שמח לדבר גם 'על זה', אבל במקום לדבר 'על זה', אבקש לדבר 'את זה'. בשנה האחרונה, כל אחד חווה חרדה ודאגה, לחצים וקריעות, משברים וצריכת חדשות אובססיבית. אם יש רופא נפש שחשוב לי לשמוע במצב הזה זה אתך, שבימים שבשגרה מתמודד עם כל זה אצל מטופליו ואצל תלמידיו, על אחת כמה וכמה במצב כזה של סכנה כללית ולאומית.

איך לפי דעתך תורת החסידות יכולה לעזור לבן אדם להתמודד עם חרדות ודאגות, בזמנים שבשגרה ובזמנים של גזירות ואיומים גדולים על כל ישראל. איזו גישה? איזו זווית פרשנית? אילו כלים יכולים לעזור?

נדבר על הדברים בשורש שלהם, בעיקרון, ואחר כך - איך הם מיושמים בפועל, מול החרדות של אנשים. אחד האתגרים הגדולים של הקיום האנושי הוא להתמודד עם האי ודאות,

עם החששות והדאגות שמוטבעות בעצם טבע הקיום בכלל. לפני שנדבר על החסידות, בפשט התורה יש פרשייה שמדברת על כל מיני ניסיונות אנושיים להתמודד עם 'אי ודאות' כביכול. בעולם העתיק, וגם בעולם שלנו, יש כל מיני כלים שמתיימרים לפתור את המצוקה הקיומית הזו. כמו 'אובות', 'ידעונים' ו'דרישה אל המתים'. האדם משווע לדעת 'מה יהיה?', והוא דורש בדרכים הללו.

התורה שוללת בחריפות את הניסיון הזה, ונותנת מענה לדרך הנכונה - "תמים תהיה עם ה' אֱלֹהֶיךָ". ההדרכה ליהודי מאמין היא - "נכון שהעולם מלא בצרות, בדאגות, בהפתעות לא נעימות, אבל אל תנסה להתגבר על זה בצורה מלאכותית, בעזרת כלים מיסטיים, ובמידה רבה גם לא בצורה שאתה מתיימר 'לקחת את גורלך בידך' בצורה שלמה ומלאה", שזאת הדרך הקלאסית של האדם המודרני, שממנה בא הכוח של המדע והטכנולוגיה והיכולת לשלוט בעניינים. האדם המודרני, כמו הקורא בקפה והמעלה בסיאנס, בעצם מתיימר לצמצם את חוסר הידיעה ואת חוסר השליטה שלו במציאות, אלא שעושה זאת באמצעות הידע והטכנולוגיה והמדע. ההדרכה של התורה אומרת: "עזוב, זה לא ילך. תוותר על זה מראש".

מה שאתה בעצם אומר זה שיש בעיה מובנית של חוסר ידיעה, ספק וחוסר אונים בקיום האנושי. זה תמיד היה ותמיד יהיה. עכשיו, איך מתמודדים עם זה? יש אנשים שאומרים: 'אני כל כך רוצה לדעת את העתיד שאני מוכן להסתפק בידיעה לא מבוססת', יש שאומרים - 'אני אדבק רק בידיעה מבוססת, אך אלחם באי הידיעה על מנת לצמצם אותה'.

למשל 'לדרוש אל המתים' - 'אני בוחר ללכת לזקנה מסורתית שתגיד לי כל מיני דברים, או שהמתים יחזרו לעולמנו ויגלו לי דרך תזונת כוסות, או צירופי הכוכבים יגידו לי מה יקרה'. התורה אומרת: "אל תנסה לפתור את זה ככה. זה לא פתרון". מהצד השני, האדם המודרני אומר: 'אני אנסה לצמצם את אי הידיעה, גם אם לא אקבל תשובה מוחלטת. אני אקח אחריות, אנתח את הלוגיקה, הסטטיסטיקה, הגיאופוליטיקה. ככה אדע

שאנחנו חיים בו, הוא צריך למצוא פתרון אחר. הפתרון האחר הוא "תמים תהיה עם ה' אלוקיך".

יש פירוש רש"י יפהפה על הפסוק הזה שאומר, "התהלך עמו בתמימות, ותצפה לו, ולא תחקור אחר העתידות, אלא כל מה שיבוא עליך קבל בתמימות, ואז תהיה עמו ולחלקו". מה שרש"י אומר פה בעצם זה: "תתגבר על הניסיון להגיע לוודאות, להיפטר לצמיתות מן הספק. במקום זה תבחר בדרך הנכונה, שהיא 'להניח את עצמך על הקב"ה. אז אתה מקבל את המנוחה ואת השקט האמיתיים".

סטטיסטיקה נורמטיבית ודאות אלטרנטיבית

איך תקבל את המנוחה ואת השקט האמיתיים האלה?

אנחנו מציעים ודאות וביטחון אלטרנטיביים. אנחנו לא יכולים לדעת "מה יהיה?", ובוודאי לא 'לשלוט על מה שיהיה'. תמיד נישאר לעמוד מול ערפל של חוסר ודאות. כך הוא טבעו של העולם. אבל אנחנו יכולים לקבל ודאות אחרת - ודאות אלטרנטיבית.

אפשר להגדיר אותה בשלושה שלבים:

השלב הראשון הוא - להבין ששום דבר לא קורה במקרה. כל דבר שקורה הוא מאת הבורא.

האמונה השניה היא - שהבורא הוא טוב מוחלט, והוא רוצה רק טוב ועושה רק טוב.

בשלב שלישי, המסקנה המתבקשת ממילא, מצירוף שתי ההנחות האלה היא - שיש ודאות שיהיה טוב. גם אם אני לא יודע איזה טוב ואיך הטוב הזה ייראה - יש לי שקט פנימי, וודאות שמה שיהיה הוא טוב. גם אם אין לי תפיסה איך הוא ייראה וכמה יכאב לי

להישמר מטעויות'. ואתה אומר לאלה וגם לאלה: "חבל על הזמן, זה לא יצליח". אני אומר שבאיזשהו מקום אין הבדל מהותי בין דורש אל המתים לבין מי שעושה לעצמו איזושהי פוליטת ביטוח בצורה שונה.

תמיד המדענים סונטים בדתות השייכות לדעתם לתחום הידיעה המעורפלת. הדתיים הפרימיטיביים דורשים אל המתים, מאמינים בקמיעות והם מאמינים בבבות ובאלים - מבחינתם כל זה "מישמש" אחד אחר. אתה לעומת זאת אומר: מבחינתי המדע והמיסטיקה עם כל המיסטיקה - הכל מישמש בחדא מחתא.

כן. שניהם בריחה מהפתרון האמיתי. מתברר לי יותר ויותר, ככל שעובר הזמן - ובעיקר אחרי הקורונה שערערה מאוד את הביטחון המדעי המודרני הזה - שזאת אשליה לחשוב שאנחנו כבר במציאות שאין בה צורך לפתור את החרדות ואת האי ודאות.

יש מומחים שאומרים שאנחנו על פתחה של מלחמת עולם שלישית. האמת שלא צריך מומחים בשביל זה.

עד לא מזמן רווחה בעולם האשליה שאנחנו בעולם שאחרי הסופות הגדולות והטלטלות של המלחמות. היומרה של האדם המודרני לפתח את המדע, הטכנולוגיה והארגונים הבין לאומיים ובכך להגן על עצמנו מפני הכאוס של העולם - מתרסקת אל סלעי המציאות. אם האדם רוצה לשמור על שלמותו הנפשית מפני הכאוס

זאת אמונה שבאופן טבעי נמצאת אצל כל אדם. זאת אמת יסודית. לפעמים צריכים רק לגלות את האמת הזאת בתוך הנפש. הנפש יודעת את האמיתות של עצמה ושל הקשר שלה עם הבורא

שהוא יבוא - אני מסכים להיות אותו.

מניין השלבים והעקרונות הללו מגיעים? האם אתה פשוט נשען כאן על 'אמונה תמימה'?

כן. זה קשור לאמונה. כמובן שאפשר לפתח אותה, לבנות אותה, לבסס אותה, אולם זאת אמונה שבאופן טבעי נמצאת אצל כל אדם. זאת אמת יסודית. לפעמים צריכים רק לגלות את האמת הזאת בתוך הנפש. הנפש יודעת את האמיתות של עצמה ושל הקשר שלה עם הבורא. האמונה הזאת מביאה למסקנה שדיברנו עליה, שהיא מסקנה רגשית וקיומית, שיהיה טוב.

כשאני חושב על זה, זאת ודאות שונה. השאלה היא אם הרגשת הוודאות הזאת יכולה להיות חזקה ואפקטיבית

דרושה

מנהלת לעמותת קהילת שקמים בדרום תל אביב

בואי לגדול איתנו!

לקהילה מקסימה שמשלבת חיים חברתיים שמחים ומשפחתיים לצד חזון ועשייה במרחב דרום תל אביב.

התפקיד כולל

- ניהול פעילות העמותה והקהילה תוך שיתוף פעולה עם מגוון גורמים
- בניה וניהול פרויקטים בתחומי חינוך, תורה, רווחה ואחדות.
- ניהול תקציב, תוכניות עבודה וגיוס משאבים

דרישות התפקיד

- תודעת שליחות
- חיבור לערכי הקהילה ופעילותה
- כושר ניהול וארגון
- יחסי אנוש מעולים
- יכולת הנעת תהליכים
- מגורים בסביבת תל אביב
- גמישות בשעות העבודה

לפרטים ופניות:

עמיחי: 054-570-0783

עמותת שקמים

office@shikmim.org.il

נשקף תוכן דרום תל אביב

קצר ואיכותי

קיצרנו את הלימודים
ושמרנו על האיכות

תואר ראשון בשלוש שנים בלבד!

ע"פ החלטת המל"ג

25% פחות
בשכר לימוד

אפשר להצטרף
גם בשנה ב'

מתחילים לעבוד בשנה ג'

תואר ראשון ושני ב- 4 שנים

לפרטים והרשמה: 02-6750724 053-8254356

רח' ברוך דובדבני 36, ירושלים | rishum-jer@michlalah.edu

כמו הצורך שלי בוודאות מוחשית? בעוונותי הרבים, אני מרגיש את זה שאנחנו בדרך למלחמה כוללת עם איראן' חזק ומוחשי יותר מאשר את זה שישום דבר לא קורה סתם ושהכול לטובה'.

קודם כל, צריכים להיות קצת ענווים ולומר בכנות שאנחנו לא יודעים' אם תהיה מלחמה כוללת עם איראן או שלא תהיה. רק 'חוששים שתהיה' ואולי גם 'יכולים להעריך שתהיה'. יש דברים שהם מפתיעים, טובים ואולי גרועים. אולם באמת אין לנו יכולת להתמודד עם העתיד.

קצת הלכתי לאיבוד...

אני כרגע מדבר רק על ממד אחד, ראשון אך יסודי, של הדרך להתמודד עם חוסר היציבות שבמציאות. כמובן שיש עוד ועוד ממדים. זה כאמור העיקרון, האידיאל.

ואיך קונים את זה בנפש?

תיארת את המקום שאליך אנחנו רוצים להגיע. הדרך להגיע לשם - זאת כבר שאלה אחרת. יש צורך לבסס את האמונה, קודם כל בעצם קיומו של הקדוש ברוך הוא. זה במובן מסוים קל יותר, כי לרוב האנשים יש אמונה בסיסית בקיומו של כוח עליון, גורם מסדר, איזושהו היגיון שאי אפשר להתכחש אליו, במבנה הפנימי של העולם. כך אפילו לגבי אנשים שמכריזים על עצמם כאתאיסטים וכופרים.

החלק היותר

מורכב הוא לבנות את האמונה שהוא טוב. כאן גם דתיים חווים אותו לפעמים כ'נוקם ונוטר' ר"ל, או כ'שופט מאיים'. אנשים לא דתיים יכולים לחוות אותו כגחמתי, כמשתעשע בגורלותיהם.

ובטח שצריכים להאמין שהוא "מישהו", שאכפת לו, שהוא לא סתם חוק טבע ניטרלי.

כן, אדם לא דתי יכול לתפוס את הבורא כסתמיות. זה ריק. זה בוודאי לא משהו שאפשר להגיד עליו שהוא טוב. אם אנחנו רוצים לעזור לאנשים לשרוד את העולם, בוודאי בתקופה כזאת מאתגרת, זאת בטח נקודה שצריכים להשקיע בה מאמצים לבנות אותה.

ספקנות מוצהרת ואמונה מסותרת

וכמו שרוצים לפתח את זה, יש תקווה עצומה נטועה בנפשות גלולות שזה אכן ככה.

אני חושב שאנשים יכולים להבין את זה וככה גם רואה מניסיוני - גם במסגרת הקבוצות שאנחנו עובדים איתן במכללה וגם בתהליכים אישיים שאני עושה עם אנשים. במקום הפנימי, הלא מודע, אנשים מאוד רוצים לגלות את הבשורה הזאת - שיש מי שמנהל פה ושהוא טוב. אלא שהם לא מצליחים להרגיש את זה, כי הם פגועים. הם חווים סבל וכאב, וקשה להם. אבל עדיין יש להם כמיהה פנימית, שמשקפת איזושהי אמונה נסתרת. אני בוחר לפרש את זה ככה: יש מקום מאוד מאוד עמוק בתוכם שבו הם כבר מאמינים בזה. הם צריכים - אם הם יכולים ומסכימים - לעשות את תהליך הגילוי ולהתחבר למקום שקיים בתוכם שבאמת מאמין בזה.

אלו שמנסים נורא לסגור את התמונה ולראות את המהלך עד הסוף, וחוזים שחורות – גם הם לא בכיוון. גם אם חשוב שיהיו אסטרטגים ומדינאים, העמדה הנפשית צריכה להיות עם נימה עמוקה של עין טובה, כי מה שלא יהיה – אנחנו בידיים של ה'.

אז זאת הרמה הראשונה – תמים תהיה עם ה' אלוֹקִיךָ. אנחנו קוראים לזה ודאות אלטרנטיבית. אני מוותר על הוודאות של 'אני יודע מה יהיה'. במקומה ותמורתה יש לי את הידיעה שמה שלא יהיה – זה ממנו וזה יהיה טוב.

בוא ננסה לבחון את זה. נגיד שאני שומע חדשות ורואה שהולכת לפרוץ מלחמה עולמית, ומדינת ישראל תיחרב. מה יהיה על גורלי, על חיי, על גורל משפחתי, על חלומותיי? יש מצב שהכול ייחרס. זאת באמת שאלה טובה. עכשיו אני אומר לעצמי: ה' הוא טוב, ואני מאמין שמכל הדבר הזה יצא בסוף טוב. ככה זה עובד?

ככה בדיוק. כמו שאמרת, זאת נקודה ראשונית, ואחריה אפשר להמשיך לעוד מקומות. אבל חשוב שהיא תהיה מבוססת.

מציאות מערערת וקדבה מתגברת

למה רש"י מחבר בין הקבלה התמימה של המצב כמו שהוא לבין להיות "עם" ה', "עמו ולחלקו"?

מכיוון שכך הוא מפרש את המשמעות של "להיות עם ה'" – להיות עם ה' פירושו שאני לא מנסה להחליף אותו. כשאני לא מנסה להחליף אותו, אני בעצם מוסר את עצמי בידיו. אני לא מייצר התנגדויות מול ההשגחה שלו ומול הניהול שלו של העולם. אני לא כועס עליו.

יש סוג של קירבה מיוחדת במצב הזה, שאני מתמסר למצב ומקבל את הייסורים באהבה.

דווקא במצב כזה, כשאדם צריך להתמודד עם קושי או חרדות לקראת קושי, יש הזדמנות לאיזושהי אינטימיות מאוד מיוחדת עם הקב"ה. כל עוד אני מבין את מה שקורה ויכול להסביר 'למה זה בעצם טוב?' – אני פחות צריך אותו.

אני בסדר, אני יודע להתמודד, אני כבר ממונה שמחליף אותו בניהול העולם. דווקא כשאני קצת מאבד את היציבות שלי מצד עצמי, או את היכולת שלי להישען, את ההבנה והפרשנות – אני נדחף ונדרש להתמסר לידיו.

אם יש צרה ואני כבר רואה את הפתרון, אז זה כמו בבדיחה על האתאיסט שחיפש חנייה ונשבע לאלוהיו לקבל את עול מלכותו אם ימצא חנייה. וכשלפתע מצא חנייה פלאית אמר 'לא משנה, הסתדרתי'. גם אני יכול להגיד לו, "תודה, הסתדרתי". אני לא צריך את ה' בשביל זה. המציאות אומרת לי את זה.

יש רב שמאוד אוהב את הרב קוק,

אופטימיסט חסר תקנה. בכל התפתחות פוליטית או גאו-פוליטית שקורית, תמיד יש לו הסברים מבריקים למה זה מעולה, ותיכף בזכות זה תרום קרנה של ישראל. אבל באמת יש מקום שלהיות עם ה' זה להיות עם החושך הזה, עם חוסר הוודאות, עם האימה, עם הקבלה והתמימות, ועם זה שאין לך הסבר. אז באמת אתה יכול להתחבר לרובד יותר פנימי בא-לוהות שהוא לא הרובד שבו ה' מתגלה כאסטרטג מבריק שעושה מהלכי שחמט קוסמופוליטיים. אתה נשאר עם האין הא-לוהי.

מסכים.

יש פה אמירה גם כלפי אנשים מאמינים וגם כלפי אנשים לא מאמינים. כלפי אנשים מאמינים היא אומרת: אם תנסו עכשיו סגולות בזוהר, או לשמוע רב שחזה משהו בחלום, גם אם זה לא נחשב דרישה אל הידעונים ואל האובות, יש בזה נטייה לכיוון הזה. גם

ביטוחי שמיים: פרמיית אמונה

האם אתה לא מרגיש שזה מוביל לעצלנות מסוימת – "עצלות של יראת שמים"? נניח, האם אדם כזה יעשה ביטוח כריאות וביטוח חיים?

לגבי סוגיית הביטוח בכלל יש לי כמה סימני שאלה. אספר לך סיפור אישי: לפני 13 שנה נשרף לי הבית כליל. כל הרכוש הלך. לא היה לי עליו שום ביטוח, וגם לא היה אפשר לעשות עליו ביטוח. אבל תוך שבועות ספורים, השלמנו בעזרת כמה חברים טובים את כל מה שהיינו צריכים, ואולי אף יותר מזה. חבר שלי, ישראל אריאל, אמר לי: "הביטוח הי יותר מועיל הוא שיש לך חברים טובים".

זה עדיין לא נוגע במקום שאנחנו מדברים עליו, כי אם יש לך חברים טובים ואתה סומך עליהם אז אתה עדיין לא סומך על הקדוש ברוך הוא, אבל זה קצת יותר אנושי, ואפילו יהודי, מאשר לבנות על כל מיני תוכניות ביטוח שאתה עושה דרך חברות למיניהן.

בתנ"ך יש הרבה פרקים ופסוקים שעוסקים בסוגיה הזאת: במה אתה בוטח? על מה אתה נשען? פרקים רבים מדברים על הנטייה האנושית שמבקשת לייצר מבטחים שאוכל להישען עליהם, אם זה הלקוחות שלי, הנשק שלי, הבריתות שאני כורת עם מעצמות אחרות, החסכנות שלי, הנכסים שלי, החימושים שלי. חלק גדול מן העבודה של הנביאים היה להילחם בתופעה הזאת. הם אמרו: "תפסיקו להישען על כל מיני 'משעני קנה רצון' ותתחילו להישען על הקדוש ברוך הוא".

נכון שבממד החווייתי זה פחות מרגיע, אבל זה חלק מהעניין. יש פסוק בתהילים שאומר "טוב לחסות בה' מבטוח באדם". זה פסוק שלקח לי זמן להבין את העומק שלו. כשאתה קורא אותו בפשט, אתה שואל את עצמך: איפה המתח הפנימי בפסוק הזה? איפה החידוש בפסוק הזה? הוא אומר שיותר טוב אל"ף מבי"ת, אבל זה רק עניין של השוואה, ויכול לבוא מישהו אחר שיגיד שיותר טוב ב"ת מאשר אל"ף.

אבל האמת היא שיש בפסוק הזה מתח פנימי עמוק. בה' אתה לא בוטח – אתה רק חוסה. כמו יושב תחת צל האמונה. אתה מקבל מחסה, לא מקלט בטוח. החידוש של דוד המלך הוא שעדיף לי להיות בצל סכך רעוע של הקדוש ברוך הוא, מלייצר לעצמי משענת חזקה ובטוחה של אדם. כשאתה בוטח באדם, יש לך משהו מאוד ברור, מאוד גלוי לעין וכביכול בדוק, אבל זה פחות טוב מאשר לחסות בצל האמונה של ה'.

ברק בעיניים דומעות: פרדוקס האבל המרומם

לפני כן שאלתי איך אני יכול לייצר ודאות אלטרנטיבית שתהיה בהלימה בעוצמה שלה לאימה הלא-אלטרנטיבית, לחרדה הממשית? בא הפסוק הזה ואומר: קשה מאוד, ואולי בלתי אפשרי, לייצר אמונה וביטחון שיהיו שווים במשקלם ובעוצמתם לחרדה שבחיים. אבל גם מעט אמונה – גם מחסה בלבד – יותר טובה מהרבה ביטחון ריאלי.

אני חושב שזה יותר עמוק מזה, במיוחד אם אנחנו ממשיכים ובונים את הקומה השלמה.

אפשר כאמור לראות את הפוטנציאל שגנוז דווקא בזמנים קשים. פוטנציאל שמתחיל מהמקום החשאי הנסתר והפנימי, באינטימיות שנוצרת עם ה' בהקשרים האלה, אבל גם בדברים יותר חיצוניים. אני בדיוק חוזר עכשיו מניחום אבלים אצל משפחה של חייל שנהרג בשבת שעברה בעזה. זה הסבא הראשון שנהרג בעזה. הוא למד שנה מתחתי בשיבה לצעירים, ואחיו למד איתי בכיתה.

כשדיברתי עם אחיו, ראיתי שמצד אחד – יש המון צער והמון כאב, ומצד שני – יש עוצמות אדירות שלא ראיתי מעודי. אפשר

דוד הרבה פעמים בחייו מסתובב בין נקיקים וואדיות ורק 'מחפש מחסה', רק מחפש מקום להעביר בו את הלילה. יכול להיות שזאת שירת סיכום לחיים מלאי תהפוכות ואמונה. דוד בא ואומר שטוב לחסות בה' מבטוח באדם.

זה חידוש, כי באופן ראשוני אתה לא חושב על האדם בתור יצור בן תמותה. אתה חושב עליו בתור מבטח, כי אתה מכיר אותו ורואה אותו. יש לך איתו מערכת יחסים גלויה. אתה מרגיש בטוח כשיש לך מישהו כזה לידך. עם הקדוש ברוך הוא העניינים קצת יותר מסובכים. לא רואים אותו. אני חושב שהסיפור האישי של דוד מחזק את הרעיון הזה. הקשרים האישיים של דוד עם אנשים שהיו בוטח בהם כל הזמן מתהפכים לו. אחים שלו, מצד אחד – הם אחים שלו, ומצד שני – הם מזלזלים בו ומנדים אותו ונותנים לו לעשות את כל העבודות השחורות. שאלו, מקרב אותו אליו ואל ביתו כגיבור שהביא לו את הניצחון המוחץ על גוליית הפלשתי, ורודף אותו ומקנא אותו וצורך אותו. ואחר כך, הדרמה הגדולה של המלחמה בין דוד לאבשלום, בנו היפה, השחצן והמסוכן.

את מוכנה לשינוי?

את כבר יודעת שהגיע הזמן לעשות שינוי בחיים שלך לחשב מסלול מחדש

הצעד הבא שלך הוא לימודי סיעוד!

הרשמי עכשיו למסלול הסבת אקדמאיות לסיעוד
בני"ס לאחיות ע"ש טסלר בני"ח לניאדו

השמה מיידית בעבודה למתאימות

מלגות למתאימות

לגלות על אדם שאתה מכיר כבר עשרות שנים איזה גודל אישיות יש לו. יש גם דברים שמתגלים רק בזמנים כאלה; גם אצלו וגם אצל אשתו והילדים. דרך הדברים האלה, אפשר להתחיל להרגיש את הטוב העמוק יותר, הנסתר יותר והגבוה יותר שנמצא דווקא בזמנים הקשים האלה.

אף אחד לא היה הולך על העסקה הזאת מיוזמתו. ברור. אבל לא שואלים אותנו. אנחנו לא בראנו את העולם.

אני לא מצדיק, וצריכים מאוד להיזהר מלומר שמהו מסוים קרה בשביל משהו שאנחנו רואים. אבל כן אפשר לזהות ולראות שדווקא בזמנים הקשים ובמצבים הקשים, יש דברים גדולים ועוצמתיים, ואנחנו צריכים להתחבר אליהם.

יש פה מתח. דיברתי עם אותו חבר, ורגע אחד היה לו ברק בעיניים והוא דיבר על העוצמות של אח שלו ושל אחייניו וגיסתו, ואחרי כמה דקות רואים שעובר עליו ענן שכזה, ורואים עליו את הלב הקרוע ואת הצער הקשה שעובר עליו. הנפש מיטלטלת ביניהם. שניהם נמצאים. גם הצד החיובי והעמוק נמצא, והוא חלק מאוד משמעותי מהסיפור.

אם כן, ברמה הראשונה אנחנו מדברים על להיות עם ה' בתוך העמימות, וכאן אנחנו מדברים על המתנות ועל האורות הגבוהים שצומחים מתוך המצב הזה.

אם שאלת קודם מה הפירוש 'להיות עם ה'', אז אפשר לומר שלהיות עם ה' זה גם להרוויח עומק ולהרוויח עוצמה פנימית בזכות הניסיון הזה, שאנחנו עכשיו צריכים להתמודד איתו.

צוקי האמונה ונהר הביטחון

ברמה השלישית, נדבר יותר על 'ביטחון' כדבר שמשלים את האמונה ושבמידה מסוימת הוא קצת הפוך ממנה:

אמונה פירושה - להשליך את עצמי לגמרי. לוותר על הניסיונות שלי להחליף את הקב"ה. למסור את עצמי לגמרי בידי ה'. מתוך כך אפשר ליצור את אותה הוודאות שדיברנו עליה, שצומחת דווקא מתוך חוסר הוודאות העמוק שלי - ודאות אלטרנטיבית.

ביטחון לעומת זאת הוא דבר אחר לגמרי. ביטחון פירושו - להצליח מתוך הדבר הזה לבנות כוח של הזנה, של עשייה, של חתירה למטרות בתוך העולם. זה נראה כמו סותר את כל מה שאמרנו עד עכשיו...

אבל באופן אמיתי זה נובע באמת רק מתוך המקום הזה. בשביל לרצות נכון ולפעול נכון בעולם, אנחנו צריכים קודם כל לעשות את הוויתור על הידיעות הראשונות שלנו ועל הניסיונות הכוזבים שלנו לדעת. אנחנו צריכים למסור את עצמנו לגמרי בידי ה'.

מהמקום הזה יכול להיוולד ביטחון. זה ביטחון שבסופו של דבר מתגלה כמשהו שנראה כמו ביטחון עצמי, אבל באמת הוא רק משקף את הביטחון בה' - שה' רוצה דברים טובים, והוא גם רוצה בי כדי לממש את הרצונות שלו בעולם. ממילא גם נמסרו לי כוחות לפעול ולעשות ולתקן, ואם נמסרו לי כוחות נמסרה לי גם היכולת לראות ולזהות כיוון של טוב ברור ומסוים שהולך לקרות.

דיברנו בעצם על שלושה שלבים שונים של ההתפתחות של

המחשבה. בהתחלה יש לי את הכאוס, את האימה, את הפחד מהבאות ואת התשוקה לנסתרות. זה המצב הקיומי של האדם שמושך לעולם הזה. יש ניסיונות-דמה לפתור את זה, כמו כישופים, אובות, ידעונים וכו', או לחילופין מדע, סטטיסטיקה, חברות ביטוח, פרשנים גאו-פוליטיים וכדומה. אחר כך האדם מתעלה מזה, ואומר "טוב לחסות בה'" וטוב להיות עם ה', ואני מקבל את זה ומקבל את האמונה ששום דבר לא קורה במקרה ושה' הוא טוב מוחלט וממילא אני אקבל טוב שנשגב מדעתי ואני מנסה לפתח ודאות אלטרנטיבית. מתוך כך אני מתחיל לראות את המתנות והעוצמות שיש בתוך המצב דווקא בזמנים כאלה. וכשזה מתגבר, בשלב השלישי - גם אני בעולם, גם אני שחקן, גם אני מזהה את ההזדמנויות שיש כאן.

לא, זה לא "גם אני". אני שונה. אני חייל של ה', אני שליח של ה'. לכן זה יותר מלהיות סתם אחת מהבריות, שגם אותה ה' אוהב. אני יותר מזה, ואני צריך גם להתגייס בשביל לקדם את העתיד הטוב.

יש כזה פתרון מפתיע של הבעל שם טוב לשאלת הידיעה והבחירה, שאומר: למפרע, לגבי העבר, אני מאמין בהשגחה, ואין לי שום בחירה ומה שהיה היה צריך להיות. לעומת זאת, להבא, לגבי העתיד, יש לי בחירה וכוח השפעה. זה נראה כמו מחשבה פרגמטית - אני חושב מחשבה שתועיל לי על העבר לגבי העבר, ומחשבה שתועיל לי על העתיד לגבי העתיד. לאור מה שאתה אומר, זה לא שאני בכל פעם מאמין מחשבה שתועיל לי, אלא זה אותו קו בשני הדברים. בשניהם אני מאמין בטוב ה' ובהשגחה. לגבי מה שהיה אני משלים, כי אני משלים עם מה שנעשה, ולגבי מה שיהיה - אני מאמין את כוחות הפעולה שלי.

אני באמת לא יודע. אני מאוד מוגבל. אני צריך להיזהר שלא להשליך את הדמיונות שלי ואת הבלבולים שלי על המציאות, ולהיות מאוד פתוח ומשחרר ומחובר לאין סוף. אבל מתוך המקום הזה, אני מבין שמוטל עליי להיות שליח, ולהיות שליח זה גם לבחור.

זה ביטחון שבסופו של דבר מתגלה כמשהו שנראה כמו ביטחון עצמי, אבל באמת הוא רק משקף את הביטחון בה' - שה' רוצה דברים טובים, והוא גם רוצה בי

לדודך את הקרון אכל הוואדי

כל הדברים האלה הם ברמת התיאוריה. ברמת הפרקטיקה, איך אפשר לאמץ ולסגל את הרעיונות האלה? ברמת הפרקטיקה יש המון מעגלים. השאלה היא במה אנחנו עוסקים ובמי אנחנו עוסקים. לכל אדם יש המון דרכים להתמודד. יש מצבים שבהם כל מה שנעשה זה רק את השלב הראשון, של האמונה.

יש הרבה עבודה שאפשר לעשות בשביל לזהות שכל החרדות נובעות מזה שאני תקוע בציוורים של מה שצריך לקרות ומאוד חרד שלא יקרה מה שאני רוצה שיקרה. יש עבודה שאפשר לעשות עם האדם כדי לזהות שהחרדות שלי נובעות מזה שציירתי לעצמי איזשהו ציור בדמיון.

לדוגמה, היה אצלי אדם שהגדיר את עצמו כאתאיסט, והוא היה בהמון מתח וחרדות סביב המגורים שלו. הם לא יכלו להמשיך שכירות בדירה שבה הם היו, והיו חייבים למצוא דירה אחרת ובמקביל גם למכור ולקנות. נכנסו שם המון מתח והמון חרדות. אמרתי לו: "כל המתח וכל החרדות הם בגלל שאתה חושש שתמצא את עצמך מחוץ לעיר שאתה רוצה לגור בה - שמהו לא יסתדר ויחס ושלוש' תצטרך למצוא את עצמך בעיר אחרת". ואז אתה שם לב

לאנשים להגיד שכל החרדה שלהם מגיעה מאיוושהי אמונה בדמיון. לכאורה יש פה משהו מאוד אובייקטיבי.

אבל בעומק, בסוף זה בא מאותו מקום, שאומר: "אני רוצה להישאר בשקט שלי, אני רוצה להישאר בהישאר בשקט שלי, אני רוצה שהחיים יימשכו כמו שהם היו עד עכשיו ולא ישתנו". לאט לאט אני מגיע לתובנה שמה שמייצר את כל המתח והחרדה הוא הפחד משינוי. יכול להיות שדברים באמת יהיו שונים מאוד מאוד ממה שהם עכשיו. אין לי מושג מה הם יהיו ואיך הם יהיו. אז בסדר! בוא נאפשר את זה, בוא נשחרר את המתח סביב זה.

מטפל אחד אמר לי שהוא עובד במתודה של תורות המזרח, שרואות את המחשבות הטורדניות כמו קרונות של רכבת שעוברים, ואפשר פשוט להתבונן בהם ולתת להם לעבור עד שזה נגמר. אמרתי לו שהשיטה שלי היא יותר אינטנסיבית. אם הרכבת הזאת לא נוסעת לאיפה שאני רוצה, אני מעדיף לקחת קרון קרון ולדרדר אותו לוואדי... כל הסיפורים האלה שנורא מבהילים אותנו ומפחידים אותנו, הם למעשה פרי מוחנו הקודח. הם פרי הסיפורים שאני מספר לעצמי או צורך מהתקשורת או מאיפה שלא יהיה. אבל אני יכול להיות הרבה יותר תמים עם ה'. הרב נעם שפירא, תודה רבה לך על השיחה היקרה הזאת. אשריך!

שכל החרדות שלך וכל החששות שלך נובעות מאיוושהי המצאה שהמצאת כאילו כל האושר וכל הברכה של החיים שלך תלויים במשהו שאתה בעצמך המצאת.

אני לא אומר שצריכים לוותר על זה, אבל צריכים להבין שכל המתח הפנימי והטלטה שנכנסתי אליה נובעים מזה שהשתעבדתי לדמיון שאומר שהטוב שלי יכול להיות רק באופן מסוים. אני יכול ללמד אותך לזהות את זה, להראות לך שדברים טובים מגיעים לפעמים מכיוונים שלא ציפית להם ובאופנים שונים מאוד, וככה אנחנו עובדים עם בן אדם להשתחרר מפחד ומדאגות פנימיות.

בעצם אם אני מבין נכון, עיקר העבודה הייתה לשאול ממה הוא כל כך פוחד.

לא רק זה. העבודה הייתה לזהות עד כמה זאת בחירה שלו כמה משקל לשים על זה ועד כמה להיות משוכנע שדבר אחד טוב

ודבר אחר לא טוב. עד כמה מה שגורם לו לחרדה זאת לא המציאות האובייקטיבית אלא התפיסה שלו והאמונות שהוא מחליט להאמין בהן. הוא יכול לבחור להיפתח לאמונות אחרות, ואז יהיה לו הרבה יותר משוחרר ורגוע.

אבל זאת דוגמה קלה. אם נחזור לדוגמה שאנחנו מדברים עליה, של מלחמת עולם שלישית ונחיל של כטב"מים מאיראן, יותר קשה

ריטריט זוגות בירושלים

מלקיזים בארץ

במלון בוטיק מפנק - הבית הספרדי בלב העיר העתיקה
בבניית הונתן ויסקה שומר - יועצי זוגיות ומיניות מרכז כלים שלובים

1-2/8 כו'-כו' תמוז
(חמישי-שישי)
להפגש מחדש
לימוד ותרגול חוויתי
המעמיק בתקשורת ובאינטימיות הזוגית על כל רבדיה
תרגול זוגי מגוון ויצירתי

24-25/7 יח'-יט' תמוז
(רביעי-חמישי)
אומנות המפגש
תרגול מפגש מרתק ומעמיק
בכל הרבדים של הזוגיות והאינטימיות
בהשראת תרפיות המפגש בגישת הדי שלייפר
תרגול של חציית הגשר אחד אל עולמו של השני

7-8/8 ג'ד'-אב (רביעי-חמישי)
מדיטציה זוגית
לזוגות שרוצים לעוף יחד למחנות של חיבור גוף, נפש רוח ונשמה.
מדיטציה זוגית בהשראת מקורות קבליים.

** אין לימון ואולימפיקים בין בארץ*

עלות הריטריט 1,800 ₪ כולל סדנאות לינה וארוחות.
*אפשרות למימוש הטבת מילואים.

לפרטים והרשמה בוואטסאפ שילת הפקות ☎ 054-3977033

הכשרת מנחים למיניות ואינטימיות בזוגיות

בשיתוף היחידה לפיתוח מקצועי של אוניברסיטת בר אילן ומרכז לשבתון

נפתחה הרשמה לשנת תשפ"ה מחזור 12-13

הנחה לדישום זוגי

הכשרה שנתית 2024

תעודה מקצועית מהיחידה לפיתוח מקצועי פקולטה לחינוך אוניברסיטת בר אילן

פרקטיקה יישומית

מוכר לשבתון

תעודה מקצועית מהיחידה לפיתוח מקצועי פקולטה לחינוך אוניברסיטת בר אילן

קורס ייחודי המשלב פרקטיקות מעולמות הגוף - נפש יחד עם ידע מערבי אקדמי.

מגוון כלים מעולמות: תרפיות המפגש, קונסטלציה, התמדות, מעט, טאו סיני, תרפיה באומנות, אימון וכמובן יעוץ מיני.

פתרון קונפליקטים רגשיים ופיזיים בחיים האינטימיים.

המלול בהובלת המרצים הבכירים יהונתן ויסקה שומר ויעצמי לזוגיות ומיניות. מקימי 'כלים שלובים' - מרכז להתפתחות אישית זוגית

אפשרות למסלול בוקר פרונטלי באוניברסיטה או למסלול ערב ביום. בין המרצים - ד"ר ניב אפרתי, ד"ר דניאל לב, ד"ר אושרית ברט.

לקבלת סיליבוס וקביעת ראיון בוואטסאפ < ניצן 050-2293355

לפרטים נוספים ננסו לאתר של בר אילן

פרק כ"ב / ה' רוצה עבודה זרה?

הרב עוזיהו
שרבף
ראש בית המדרש 'שלהבת'
תחיית הארץ' בחברון

טובה הארץ
מאד מאד
חבל עזה
וארץ הלבנון

בפרק כב בתניא יש לנו ביאור נפלא על המילים "אלהים אחרים".

בכמה מקומות בספרו עוסק אדמו"ר הזקן בעניין עבודה זרה, מפני שעניין עבודה זרה מחדד את כל מה שאינו גילוי אלוקות אלא משהו אחר. עבודה זרה מבהירה לנו את השאלה 'לאן אני שייך' - ה' הוא האלוקים או שיש אלוהים אחרים. כאן מתבארת העבודה זרה כתפקיד שה' מייעד לה.

הרבה פעמים אנחנו שואלים את עצמנו, שואלים את רבותינו, מהו רצון ה' ? לכאורה, אומר היצר, כל מה שהקב"ה ברא הוא רצון ה'. אם הקב"ה ברא אותו - סימן שהוא רוצה אותו. אם הקב"ה נמצא בכל מקום, אפשר להתפלל אליו בכל מקום. אם הקב"ה ברא חלקים בתוכנו של רצון לעשות רע, הרי שגם הם אלוקים. הקב"ה ברא את זה, "יוצר אור ובורא חשך עושה שלום ובורא רע". אם כן, "הדבק במידותיו" - כשם שהוא ברא את הרע, גם אתה תהיה דבוק במעשיו, בכריותיו, ברצונו.

יש כאן טעות מפני שיש שתי דרגות ברצון: ישנה הדרגה של רצון בבחינת "פנים", ויש בבחינת "אחוריים". אומר אדמו"ר הזקן, "אלהים אחרים" אלו אלהים שהם בבחינת אחוריים. "אלהים" משמעותו בעל כוח במציאות, כמו "יש לאל ידי". "אלהים אחרים" זה כוח במציאות שה' נותן לו חיות כדי להיות מנגד לגילוי האור האלוקי, רצון לברוא את מי שבפועל ובגלוי הוא הפך הרצון. הוא רוצה שיהיה משהו שהוא הפך רצונו.

אוכל מאחורי הכתר

נכון, יש פה איזה חידוד, איזה פרדוקס כביכול, אבל כך ברא הקב"ה אותנו. אי אפשר לתת לאדם להיות שותף בדביקות האלוקית אם לא יהיה לו מלו גם דברים ששורשם הוא אלוקי - כי הוא "בורא חשך" - אבל תוכנם הוא הפך רצון ה'. לכן אנחנו לא מתפללים אלא למקום המקדש, מפני ששם ה' שוכן. ואף על פי שה' מקיים את הכל, אבל הוא לא שוכן שם, הוא לא מתגלה שם. "פני ה'", "רצון ה'", "עיני ה'", ההקשבה האלוקית של "שומע תפילת כל פה" שוכנת במקום הקודש והמקדש.

הרצון האלוקי שהכל יתקיים, אפילו הדברים ההפוכים, "אלהים אחרים", מלמד על הסדר שיש בעולם. העולם מסודר כך שיש בו הרבה חלקים שהם הפך רצונו, "כמאן דשדי בחר כתפוי". כמו אדם שנמצא בבית כלא שבו כלואים המחבלים הארוויים שפגעו ביהודים, והפקודה שהוטלה עליו היא שהוא צריך גם להאכיל אותם. אבל איך הוא נותן להם את מזונם? מעוך וכתות, ובצורה שאינה מסבירת פנים בצורה קיצונית, הכי חמוצה שאפשר, הוא לא מביט עליהם תוך כדי. כי הבטה ופנים מעידות על איזה תקשורת, על איזה קשר, והוא לא רוצה שום קשר איתם אבל מוכרחים לקיים אותם. אז הוא נותן להם כשהוא מביט לכיוון אחר לגמרי, ומשליך את המזון אחר כתפיו.

כל העולמות מובדלים בין הטומאה - אותו חלק שמקבל אור אלוקי רק בבחינת אחוריים, לבין הקדושה שהיא החלק שבו הרצון האלוקי מביט אלינו ונותן לנו את רצונו האמיתי, את רצונו בקשר, את הדביקות שבין הקב"ה לישראל עמו. ובחינת הפנים הו מתגלה בתורה ובמצוות.

בדיוק את שני האזורים האלו - עזה בדרום והלבנון בצפון, לא כבש יהושע בן נון. על כך הוכיחו הקב"ה: "אתה זקנתה באת ב'מים והארץ נשארה הרבה מאד לרשתה זאת הארץ הנשארת כל גלילות הפלשתיים... וכל הלבנון מזרח השמש... עד לבוא חמת" (יהושע יג). עזיבת חבלי ארץ אלו בידי עמים אחרים (כפי שמתואר בספר שופטים פ"א), היא זו שגרמה שמלכות ישראל לא קמה מאות שנים. ימים אלו שהיו בתקופת השופטים, היו ימי דעיכה רוחנית קשה, עד כדי שכמעט נכרת שבט שלם מישראל, ועליהם נאמר: "ב'מים ההם אין מלך ב'ש'אל" (שופטים כא).

חוסר הרצון לרשת את חבל עזה שהוא חלק מנחלת יהודה, הוא שדרדר את שבט יהודה כל כך עד כדי שהם הסגירו את שמשון לפלישתים, והוא זה שגרם שגם שמשון שנלחם נגד הפלישתים ובשל כך היה עתיד להיות בבחינת משיח כפי שצפה יעקב אבינו ע"ה - בסופו של דבר נפל בידי הפלישתים הערלים. גם שאול המלך לא התאמץ להשלים את הכיבוש של חבלי ארץ אלו, ומשם התדרדר המצב אף לחוסר רצון להכרית את זרע עמלק. מי שלא מבין את המשמעות של מצוות כיבוש ארץ ישראל, ישובה והפרחת השממה שבה, לא יהיה לו כוח להכרית את עמלק מן העולם. האחד תלוי בשני. זו הסיבה לכך שמלכותו של שאול נקטעה, ואין פלא שהפלישתים ששלטו בחבל עזה הם אלה שהרגו את שמשון והם אלה שהרגו גם את שאול המלך.

כך נשארו חבלי ארץ אלו בידי הגויים, שבכל עת שיכלו פגעו בעם ישראל, עד שבא דוד המלך ע"ה וגאל את חבל עזה בדרום ואת כל הלבנון בצפון עד טורי אמנון ועד נהר פרת (וכן כבש דוד המלך את האזור שבין הפרת לחידקל כרצועת ביטחון, למרות שאזור זה הוא לא חלק מארץ ישראל), ובכך השלים את כיבוש ארץ ישראל.

בזכות השלמת כיבוש ארץ ישראל על ידי דוד המלך ע"ה, שכנה השכינה בשלמות קומתה בארץ ישראל, והיא זו שהעמידה את מלכות בית דוד לעולמים.

בימים אלו יוצאים אויבי ישראל בדיוק משני חבלי ארץ אלו ותוקפים את מדינת ישראל על מנת להשמידה. אין ספק שהקב"ה מעורר אותנו ודוחק בנו להשלים את ירושת חבל עזה וארץ הלבנון, לשבת בהם ולהפריח שם את השממה כפי שהתורה מצווה פעמים רבות.

וכאז גם היום, כמו שכיבוש מקומות אלו ביסס את מלכות בית דוד, גם עתה, כיבוש מקומות אלו על מנת לשבת בהם, בע"ה יהיה הבסיס לעליית מדרגה משמעותית בתהליך גאולת עם ישראל בארץ ישראל עד כדי גילוי מלכות בית דוד בעזרת ה' ובישועתו.

עולים
להר הזיתים
כמיטב המסורת של 'קרן אביה'

שבת גבורה תיאון לשאתה

בהשתתפות:
רס"ן במיל' - יצחק שוורץ
נפצע קשה בקרב בעזה

אירוח שישי-שבת
פר' פנחס
כ"כ"א תמוז
תשפ"ד (26-27 ביולי)

במלון
שבע הקשתות
מול הנוף היפה בעולם

יום שישי - שיחות מרתקות וסיור | טעימות | קבלת שבת מוזיקלית
תפילה בסגנון קרליבך במצפה רחבעם | עונג שבת ומיש חסידי מרתק
שבת - תפילות חגיגיות, שיחות, סיורים וסעודות ניד המלך
מוצש"ק - הבדלה מוזיקלית

מפגש סודי ביותר
שיחות עם איש השב"כ והלוחם

ישראל פרנס
הזמר החסידי

הרב יוסף צבי רימון
רב המרכז האקדמי לב
רב המועצה האזורית גוש עציון
נשיא המזרחי העולמי

הרב בן ציון אלגזי
יו"ר צורבא מרבנן
וראש ישיבת החסדר רמת גן

עם ישראל חי ומנצח!

שבת הצדעה ללוחמי צה"ל, חיזוק לפצועים, חיבוק למשפחות השכולות בתפילה לשחרור החטופים

קרן אביה
לע"ב אביה יהושע ז"ל גולדברג

חניטת:בוריס

להזמנות: ריבקי - 050-9287878 | rivkisb@gmail.com
הסעות בהרשמה מראש | מס' חדרים מוגבל | פנסיון מלא | כשרות למהדרין

בהפקת: פרטומי ישראל * התכנית נמנה לשקויים ט.ל.ח. האירוע מאובטח ומתואם עם כוחות הביטחון | הסיורים כפופים לסוג האוויר

חטא הגנרלים – מדוע הם כושלים?

מהאלוף בריק ועד דובר צה"ל – מדוע מומחי הביטחון מחלישים את רוחנו ביכולת לנצח? והאם ראש הממשלה ריאלי? מבט אקטואלי על חטא המרגלים.

באופן חיובי על החלטות הדרג המדיני בתחילת המלחמה. אך בריק גם תמך בתוכנית ההתנתקות כי היא "חיונית לביטחון ישראל", ובריאיון לאחר פרוץ המלחמה לא חזר בו מכך (בטענה שהצבא לא יכול היה לעמוד בהמשך השמירה על ההתיישבות בגוש קטיף).

כמו כן, בתקופה האחרונה הוא בעיקר מדגיש שכעת אנחנו כבר לא יכולים לנצח. הוא טוען שחייבים לבנות את הצבא במשך כמה שנים, ורק לאחר מכן לצאת שוב למלחמה. על אף שבריק מצביע על בעיות אמיתיות, דבריו מייאשים ובעיקר לא ישימים - אויבינו לא ימתינו לנו עד שנסיים לבנות את צה"ל מחדש.

הוא אדם טוב ומקצוען בתחומו, אך בדבריו אלו הוא חורג מתחום הצבא לתחום המדינאות. תחום זה דורש רוח אחרת, שמתחשבת בנתונים, אך משבצת אותם בתמונה הכוללת. בכוחה למצוא פתרונות מחוץ לקופסה, ובעיקר לנצח עם מה שיש למרות המורכבות הגדולה.

שגיאת המרגלים

זה גם הבלבול שאירע למרגלים שתררו את הארץ - נשלחו גנרלים שהיו בקיאים ב"טכסיסי המלחמה" (העמק דבר), על מנת לברר איך כדאי לכבוש את הארץ. החזון היה ברור - הולכים לכבוש את ארץ ישראל, השאלה היא רק איך ולא האם. אך הם חרגו מסמכותם וחשבו שכשרונם הצבאי מתיר להם להחליט בהכרעה המדינית. הם הוסיפו מילת פרשנות שרומזת שלא ניתן לנצח במלחמה הזו בגלל סדרי הכוחות (ע"פ הרמב"ן): "אִפְסוּ כִּי עַז הָעַם הַיֵּשֵׁב בְּאֶרֶץ וְהָעָרִים בְּצִרּוֹת גְּדֹלַת מְאֹד...". יתכן שעזותו של העם גם רומזת למוטיבציה שלו - אולי כדברי דובר צה"ל דניאל הגרי, גם הם סברו שהכנענים הם רעיון, ולא ניתן לנצחם...

כאשר כלב בן יפונה טען ליכולת להגיע לניצחון מוחלט: "עֲלֵה נַעֲלָה וְיִרְשְׁנוּ אֶתְּהָּ כִּי יִכּוֹל נֹכַח לָהּ", השיבו לו שזו זריית חול בעיני הציבור, ואמרו כבר באופן נחרץ: "לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו". רגע הבשורה לכניסה לארץ, התהפך באחת לדחייה של 40 שנים בגלל חוסר אמונה וחזון. החמצה.

מבחן הקמת המדינה

כדי להבחין בין מצביא שעוסק בעיקר באילוצים (גם אם הוא משמש כעת כפוליטיקאי), לבין מנהיג עם חזון פורץ דרך, ניתן לעשות מבחן פשוט: "מה הוא היה אומר על הקמת המדינה?" ערב הקמת המדינה, תושבי ארץ ישראל היהודים היו באמצע מלחמה מול ערביי הארץ, ומדינות ערב איימו בפלישה למדינת ישראל הצעירה, אם זו אכן תכריז על הקמתה הרשמית. יגאל ידין אמר: "היתרון שלהם גדול, אם כל הכת הזאת תבוא ותילחם בנו". כמה מדינות ובראשן ארה"ב הזהירו את ישראל שלא לקיים את ההכרזה. למרות חוסר התמיכה של ארה"ב שגם מנעה העברת נשק לישראל, ולמרות איומי צבאות ערב, ועל אף שמצבה הצבאי של המדינה בתחילת

החייל המעוטר ביותר בצה"ל, שבסופו של דבר התמנה גם לרמטכ"ל, התברר לימים כראש הממשלה שהציע למסור כמעט את כל יהודה ושומרון, לחלק את ירושלים, והוביל לנסיגתו המבישה של צה"ל מלבנון, מה שמציב אותנו כיום פעם נוספת לקראת מלחמה קשה בגבול הצפון.

האלוף במיל' עמוס ידלין טען 3 ימים לפני הטבח שאין חשש למחדל בסגנון יום כיפור.

מקרים אלו הם רק קצה קרחון מתופעה מטרידה שמימדיה נחשפו יותר ויותר בשנים האחרונות. בכירים במערכת הביטחון, 'הלשעבריים', ממלאים את האולפנים ושוגים פעם אחר פעם בניתוח המציאות. מה גורם לכך?

כיצד הלוחמים הגיבורים בשדה הקרב, מתגלים בשדה המדיני כאנשים שלא מצליחים לקרוא את מפת המציאות וכושלים פעם אחר פעם?

בין מצביא למדינאי

לא מדובר רק במחלוקת בהשקפה הפוליטית, אלא ישנו הבדל בתכונות הנדרשות ממצביא לעומת אלו הנדרשות ממדינאי.

ש א מ ל א כן, מדוע באופן מובנה הרמטכ"ל אינו שר הביטחון? ומדוע ראש הממשלה הוא הסמכות הבכירה שמחליטה גם בענייני ביטחון, כלכלה וכו', אף כשאינו איש מקצוע בתחומים אלו?

אנשי המקצוע והפקידים, בכירים וחכמים ככל שיהיו, אינם בעלי הסמכות, כי ישנו פער בין

ריכוז הנתונים וההמלצה המקצועית שנובעת מהם, לבין אופן היישום שלהם בזירה המדינית. קיבלנו עוד דוגמה מצערת לכך בטבח שמתח תורה, כאשר הסימנים המדאיגים היו ידועים למערכת הביטחון, אך זו החליטה שאין צורך לשתף בכך את הדרג המדיני.

המצביא נדרש להיות מקורקע, פרגמטי, להדגיש את האילוצים. המנהיג נדרש להיות בעל חזון ומעוף, עם יכולת לראות את התמונה הרחבה על כל השלכותיה העתידיות.

המצביא פועל בעיקר על פי נתוני העבר, המנהיג נדרש להוביל על פי החזון לעתיד. ישנם אנשים מיוחדים שמכילים את שתי התכונות, אך רוב הפעמים אלו כישרונות שונים באופן ניתוח המציאות. לכן אנשי ביטחון רבים שנכנסו לפוליטיקה, כשלו בה ואיבדו את הדרם וכבודם.

נבואות הזעם של בריק

לאור דברים אלו, נוכל גם להבין את היחס לדברי האלוף המוערך יצחק בריק, שהתפרסם מאוד בעקבות המלחמה. יש לו ביקורת נוקבת ומוצדקת על צה"ל, שלצערו לא הקשיבו לה בזמן. דבריו גם השפיעו

ש"החלומות הגדולים יסוד העולם הם... חולמים אנו כולנו בשבוע ד' את שיבת ציון... כמה גדולה היא הטעות של המתפארים במציאות הלוקויה, בעת אשר רק החלום החפשי, המורד במציאות וגבוליה, הוא הוא באמת האמת היותר הויתית של המציאות..." (הרב קוק). המשיח נקרא בן פרצי, המלך פורץ לו דרך (סנהדרין ב, ד) - הוא לא מוגבל לדרכי החשיבה הרגילות והמקובעות. דור המדבר מתחלף לנגד עינינו כדור הניצחון - דור חולם ולוחם, שאומר ללא היסוס "טובה הארץ מאד מאד", "עלה נעלה וירשנו אתה" כפי יכול נוכל לה". הוא יגשים את החלום, ויבוא אל הארץ המובטחת, במהרה בימינו אמן.

דרכה היה בכי רע, בן גוריון הוביל באומץ רב להחלטה להכריז על הקמת המדינה. הוא היה מודע לסכנה ולמחירים: "אנחנו עומדים בפני מערכה קשה, וצריכים להיות מוכנים לאבדות קשות". האם משהו מקבינט המלחמה בימינו היה מוכן לכך? האם האלוף בריק עם כל זכויותיו וביקורתו המוצדקת היה תומך במעשה כזה? נדמה שאם דמויות אלה היו שם, עד היום היינו תחת המנדט הבריטי. למרות שמצבנו כיום טוב כמעט בכל פרמטר, עדיין חסרה לנו מנהיגות אמיצה שלא נותנת לאילוצים כאלה ואחרים לנהל אותה.

מהי דיאליות ישראלית?

כאשר נשאל השבוע ראש הממשלה נתניהו על אפשרות הקמת התיישבות יהודית בעזה, הוא ענה: "אני חושב שהעניין של ההתיישבות הוא לא ריאלי, אני מנסה להיות ריאלי".

בכך לצערנו הוא הוכיח באופן מובהק, שעל אף כשרונו הרב, אין הוא אלא מצביא פרגמטי. בזמנים רגילים התברכנו מכישרונו, במשברים קטנים הנזק לא היה גדול, אך בשעות גדולות לאומה - התנהלות זו מובילה להחמצה היסטורית וכואבת.

לוחמינו הגיבורים נוחלים כל העת ניצחונות מרשימים מול האויב, אך ללא חזון פורץ דרך הם לא מתורגמים להצלחה אסטרטגית, ו"הניצחון המוחלט" הופך לדחייה זמנית של הטבח הבא. לא מדובר בהתנהלות ריאלית, אלא בהתנהלות חסרת מעוף וחסרת אמונה. האם הישרדותו של עם ישראל בגלות היא ריאלית? האם שיבת ציון היא ריאלית? האם הניצחונות מול צבאות ערב בראשית המדינה הם ריאליים?

לא לחינם אמר בן גוריון ש"בארץ ישראל, אדם שלא מאמין בנסים הוא אדם לא ריאלי". הוא צדק מאוד, כי בשם הריאליות המזויפת וחסרת המעוף, ביצעו באופן שיטתי הסכמים מדיניים דמיוניים והזויים שהביאונו עד הלום.

אפרים קישון ניסח זאת כך: "זוהי ארץ בה לא מצפים לניסים אלא מתחשבים בהם".

חסרה לנו מנהיגות חולמת ומעזה שמבינה

חסידות ותורת הנפש

במסגרת לימודי התואר שני בהוראת מחשבת ישראל

- 📖 מגוון קורסים מעמיקים בחסידות
- 📖 סיורים במחוזות החסידות בארץ ישראל
- 📖 מפגש עם מיטב המרצים בתחום
- 📖 למידה סדנאית ואפשרות לשילוב עם תוכנית לפני ולפנים

עוד בלימודי התואר השני:

תנ"ך ופרשנותו | תורה שבעל פה | חינוך יהודי | חינוך מיוחד
ניהול וארגון מערכות חינוך | טיפול באמצעות אומניות - אומנות חזותית

הלימודים יתקיימו במתכונת היברידית
אפשרות לשנת לימודים אחת

הרצוג. לדעת. לחנך.

לפרטים: 074-7214487 או פנו בדוא"ל: rishum@herzog.ac.il

שאני מוכנה לוותר על הקשר

הבינה היא כלפי האדם עצמו. ההופכיות הזו אינה מלמדת על סתירה והתנגושות פנימית בין שני הכוחות הללו אלא להיפך, הפכים משלימים זה את זה ואין אחד שלם ללא הזדקקותו לרעהו.

כך נאמר בזוהר על אבא ואמא – חכמה ובינה – שהם "תריין ריעין דלא מתפרשין לעלמין" החכמה מחפשת את כוח הבינה שיתן ציור וקיום לחידושו.

ועכשיו בואו רגע נחזור לעניין של שיפוץ הבית שאתם לא מסכימים עליו...."

"אני חסכתי כסף לטיול עם חברים לגיאורגיה...." קטע אותי בכעס הלל "הלל, דניאלה צריכה לראות אותך עושה את כל המאמצים לספק לה את הכוחות והחומרים לבניית הבית.

אם אתה לא עושה את זה ובמקום זה אתה יוצא לחופשה עם חברים, היא מרגישה שיש לך דברים מחוץ לקשר שהם יותר חשובים לך.

יש זליגת אנרגיה החוצה מהקשר" "אני לא יכול לעשות מה שבא לי?! זה מרגיש לי כמו כלא...." הגיב

"אתה פשוט תינוק" הקניטה אותו דניאלה "הלל, התיחום והגבולות האלו שדניאלה מביאה אמורים לעזור למקד את כל הכוחות הנפלאים והעוצמתיים שלך לתוך הקשר. אחת הסיבות לתפיסה שמעלה התנגדות היא שזה לוקח אותך מייד לחוויה שלך כילד שמייצרת לך הרגשה של המשך ישיר של אותו קשר ילדי שהיה לך בבית.

היו לך הורים ששמו לך גבולות ודאגו לך והקשר שלך עם דניאלה הפך להיות קשר של אם וילד.

גם דניאלה לא רוצה את התפקיד הזה וגם אתה באמת לא רוצה את זה, כי זה לא מבנה זוגי תקין. הזעקה של דניאלה ושליך היא זעקה משותפת שהמבנה הזה צריך להשתנות.

התפיסה הילדותית הזאת לא מאפשרת הבנה של העוצמה והיעילות של הגבורה וההכלה של דניאלה בקשר והמשמעות המאוד קריטית בבניית הבית.

כל אחד מכם נמצא במאבק מאוד מוכר בתוך המרחב הזוגי, את דניאלה במאבק של להצליח להתחבר לנקודת הרצון האמיתית ולמהות הנשית שלך ואתה הלל, המאבק הוא להצליח להתנתק מההתעסקות הילדית בעצמך ולדבוק באמת בדניאלה ובבניית הבית.

כל אחד מכם צריך להסכים להשתנות, להתבגר ולהתמקם נכון מבחינה נפשית, זה יאפשר לכם להצליח לבחור בנישואין האלה ולהבין טוב טוב שיש חוקיות של כוחות נפש ורק הם יכולים להוביל להולדה ופריון אמיתי.

הגבר, שמערכת הרבייה שלו בלתי מוגבלת, ללא תוקף של זמן או כמות, מושפע מכך ועל כן המבנה הנפשי שלו הוא מבנה של מהות, של אור שיכול להתפרץ ולשטוף ללא גבולות.

ההבדלים הללו בין המינים ממילא מייצרים מבנה נפשי שונה בין הגבר לאשה וזה עיוורון להתכחש ולדמייין שמבנה הנפש שלהם זהה.

אם נקבל את השונות הזו, נבין שדווקא החיבור בין מהות ומציאות הוא זה שמייצר קשר של אמת.

זה מאוד דומה ליחס בין חכמה לבינה, האיש תורם את היצירתיות והחידוש את ה"כוח" את הפוטנציאל. האישה ב"פועל" מגדלת ומטפחת את הזרע ברחמה עד שיהיה ולד ראוי להולדה."

"אבל למה היא לא יכולה להיות המהות בקשר? למה אני זה שצריך לחזר אחריה ולעשות עבורה בלי סוף? זה מעייף אותי"

"אתה עייף? אני התעייפתי, נמאס לי. כבר

הגעתי למצב שאני מוכנה לוותר על הקשר, ממנו לא תגיע הישועה" הגיבה דניאלה

"דניאלה, אני שומעת את הכעס והתסכול שלך. חשוב שמכל הביטויים של הרגשות האלה דרך כל המחאות, ברוגזים, כעסים ושתיקות לא תאבדי את מקומך. תנסו להתחבר לנקודה העמוקה המהותית של עצמך, אל הכתר. דניאלה, זוהי תנועת מסירות הנפש שלך..

ואתה הלל, תנועת מסירות הנפש שלך היא תנועה שבה אתה מוכן למסור את כל הכוחות שלך אליה, על מנת שהבית שלכם ייבנה כמו שצריך.

"מה נעשה באמת עם השיפוץ הזה שהיא רוצה?"

"אולי לפני שנחזור לעניין השיפוץ בואו ננסה להבין את זה דרך קבלה וחסידות:

החכמה הזכרית היא "ראשית הגילוי" והבינה הנקבת "ראשית המציאות".

מבחינה זו, החכמה והבינה הם ממש הפכים. החכמה היא "אין" הבינה היא "יש".

הכיוון של החכמה הוא כלפי מעלה ואילו כיוון

"אני באמת מרגיש שכל הקונספט הזה שנקרא קשר זוגי, זו עסקה לא הוגנת.

למה אני זה שתמיד צריך להיות הפראייר פה, זה שמוחק את עצמו וצריך לעשות רק מה שדניאלה רוצה.

למה? אין לי רצונות משלי? מה אני בוכה פה?" אמר הלל בסערת רגשות

"זה מה שאתה מרגיש הלל?" שאלה דניאלה בעלבון

"כן. האמת כן, כשאת רוצה ששנשפץ את הבית ואני לא רוצה, את לא מתחשבת ברצונות שלי.

אולי טוב לי עם הבית שלנו כמו שהוא? מי אמר שצריך ללכת רק לפי הרצונות שלך? ענה לה בעצבים.

"אני שומעת את הכעס והכאב שלכם. בואו רגע נתבונן על המבנה הזוגי ועל ההבנה לעומק של כל אחד מכם בתוך המבנה הזה.

"מה? אנחנו חיים בימי הביניים? גם אני וגם דניאלה עושים הכל בבית יש בינינו שוויון ולא הייתי רוצה להפר את זה". התרעם הלל

"אה פתאום זה שיוויון? בתחילת המפגש אמרת שאתה תמיד הפראייר בקשר" הגיבה דניאלה בכעס

"צודקת. באמת אין שיוויון. יש שפוטים ויש אותך, ראש הכת" ענה בצניניות

"בקשר עסקי יכול להיות שאפשר לייצר שיוויון בחלוקת תפקידים.

גם בבית אפשר להגיע להגנות בעול המטלות. אבל, אם רגע נכנס לעומק של הדברים ניתן לראות שהאישה היא "הבית", היא "המקום".

כפי שכתוב: "אישתו היא ביתו", לא רק בהקשר של הבאת ילדים.

לא רק כל השינויים הפיזיים והנפשיים וזה שההריון והלידה מתרחשים בגופה.

עצם מהות האישה בקשר הזוגי, היא מהות של מסירות נפש כי היא המקום בו המרחב הזוגי מתקיים.

לכן, אין משמעות בכלל למילה שיוויון בקשר הזוגי.

כדאי דווקא להבחין בשונות ומתוך זה לבנות מבנה יציב ונכון בקשר.

אפשר להבין שההבדל נובע אפילו מעצם השונות הפיזית:

מערכת הרבייה של האישה היא מערכת שיש לה גבול של זמן.

האישה חווה את הזמן בצורה מוחשית כבר עוד מעצם המחזוריות החודרית.

לא סתם נמשלה האישה ללבנה שמתמעטת וגדלה ושוב מתמעטת וגדלה.

ההכרה העמוקה של מימד הזמן משפיע על המבנה הנפשי שלה שהוא מבנה שמחובר למציאות ומחובר לגבולות העולם.

שימו לב אל הנשמה!

גורדון זקס כמעט ונפל בטעות של המקושש, נס שהרבי הציל אותו בזמן > זה נשמע פנטסטי לטרבב בין עץ החיים לעץ הדעת, אבל אז הבלאגן מתחיל > המרגלים הלכו יותר מדי אחורה, צלפחד הלך יותר מדי קדימה > אז למה לא כל יום יום חול?

מנסה 'לחשוב את אלוקים'. אנחנו לא צריכים - וגם לא ממש יכולים - לחשוב את האלוקים, אלא פשוט לחיות כיהודים ולמלא את רצון ה' וכך נמצא אותו. אתה מנסה להתקשר ולהתחבר אליו דרך השכל שלך, דרך ה'ימינך' שלך, אבל אתה צריך למצוא אותו בלב שלך. היה כיהודי וכך תמצא אותו."

על אף שגורדון זקס הרטוריקן בדרך כלל היה המדבר והנואם, הפעם הוא היה בכובע המאזין והקשיב למילותיו של הרבי ברוב קשב. "אוכל להציע לך משהו שילמד אתך במשך שנה?" שאל הרבי, "אין לי ספק שבלימוד זה אתה תמצא את אלוך. זו תהיה המתנה הכי גדולה והכי נפלאה לחיים שלך. צא למסע אל הלב שלך, מסע אל הנשמה."

הרבי המשיך: "בסורבון למדתי שכל דבר בעולם הוא בעל חוקיות קבועה וסדורה. גרמי השמיים, יבשה וים; חיידקים, וירוסים כמו גם גוף האדם - כולם פועלים בהתאם לחוקים והטבע שהוטבע בהם. אז האם זה מתקבל על הדעת לשלל יש חוק וסדר, חוץ מלאדם עצמו? הייתכן שאלוהים הניח אותנו כאן מבלי לצייד אותנו במפה ומצפן?"

"אני מוצא את הדברים הגיוניים", אמר זקס והרבי סיים את דבריו אליו ואמר: "זכור, אם אתה רוצה לשנות את העולם, אתה צריך ראשית

זמן קצר לאחר שנשא גורדון זקס, איש העסקים והפוליטיקאי האמריקני, 'נאום צ'רצ'ילי' מבריק, כזה שמיוזג בתוכו תובנות מקוריות ושפע פאתוס, בוועידה שבה נכחו כשלושת אלפים מנהיגים יהודיים מכל רחבי ארצות הברית, הוא נכנס אל חדרו של הרבי מלובביץ' ז"ע וקיים עמו שיחה ביחידות.

במהלך פגישתם, התייחס הרבי לנאומו המדובר של זקס ואמר כך: "קראתי את נאומוך בוועידת המנהיגים ולמדתי ממנו שאתה מפתח היטב את השכל שלך; כעת אני רואה אותך לפניי, וניכר שאתה מטפל יפה גם בגוף שלך. מותר לי לשאול מה אתה עושה בכדי לטפל בנשמה שלך?" מבלי להמתין לתשובתו, שאל הרבי את זקס כשאלת המשך: "אתה מאמין בהתגלות אלוהית?"

"אני מאמין בה", השיב זקס, "אבל אני לא בטוח שאני מאמין בהתגלויות והופעות אלוהיות בעולם". לאחר רגע של הרהור, שבו זקס נדמה כבורר את מילותיו, הוא הוסיף: "אני מאמין גם שהתורה נכתבה בהשראת ה', אבל ממש לא בטוח שכל מילה הכתובה בה ניתנה ממנו עצמו..."

לשמע דבריו אמר הרבי: "דומני שיש כשל מסוים בכך שאתה

בגן עדן, כידוע, היה 'עץ הדעת' והיה 'עץ החיים'. שני העצים האלה אינם שייכים לתחום הבוטניקה בלבד, אלא מייצגים שני מצבים רוחניים שונים בעולם.

'עץ הדעת' היא בחינה רוחנית שבה הטוב והרע משמשים בערבוביה ונדרשים להבחנה, הפרדה וברירה של הטוב מהרע. בעץ הדעת יש הרבה תחומים אפורים שבהם נדרש מאמץ בכדי להפריד בין הבר והתבן, בין הנכון והפסול. זו הסיבה שה'טיטל' המלא שלו בכתוב הוא 'עץ הדעת - טוב ורע'. לאמור, הטוב והרע שוכנים בו בכפיפה אחת...

'עץ החיים', לעומת זאת, מייצג בחינה רוחנית שבה אין כל מקום למוות ורע, חושך וקליפה. עץ החיים הוא כולו דבקות ב'חיי החיים' - אין סוף ברוך הוא. מי שמדרגתו היא מדרגת עץ החיים, איננו מגשש את דרכו באפלה ומתהלך בין חושך לאור, אלא נמצא כולו במקום של אורה וקדושה. מקום

לשנות את עצמך. השינוי שלך כבר יוביל לשינוי סביבך, כמו אבן הנזרקה במים ומייצרת עוד ועוד אדוות. ברגע שאתה תתחבר לנשמתך ותתקשר לקב"ה, זה יעניק לך כוח רב להשפיע על אנשים."

דברי הרבי חוללו מהפכה בחייו של גורדון זקס, והוא יצא מפגישת ה'יחידות' אחרת לגמרי מכפי שהוא נכנס אליה.

כולנו מאמינים בני מאמינים בכך שבואר העולם שהוריד את נשמתנו לכאן, נתן לנו את תורתו כמצפן ומפה וצייד אותנו בשליחות ומטרה. אך מהי שליחותנו? מהי בעצם תכלית חיינו? כיצד עלינו לעבוד אותו באופן שיתאים לרצונו?

בפרשתנו מספרת התורה על מעשהו של המקושש שחילל את השבת רגע לאחר שנצטוו על שמירתה, ואומרת: "ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקושש עצים כיום השבת. ויקריבו אותו המוצאים אותו מקושש עצים אל משה ואהרן... ויניחו אותו במשמר כי לא פורש מה יעשה לו". הם לא ידעו כיצד יש להעניש אותו על חילול השבת שעשה.

'ויאמר ה' אל משה: מות יומת האיש, רגום אותו באבנים כל העדה מחוץ למחנה'. המחלל שבת בזדון, בעדים ובהתראה - עונשו בסקילה.

הגמרא מספרת שהמקושש חילל את השבת על ידי אחת משלוש המלאכות הבאות: כשליקט זרדים ועבר על מלאכת 'מעמר', או כשכרת עצים ועבר על מלאכת 'חולש', או כשהעביר עצים ארבע אמות ברשות הרבים ועבר בכך על מלאכת 'הוצאה'.

כשחושבים על כך שהמקושש, כמו כל עם ישראל, היה עד לניסיו הגדולים של הקב"ה במכות מצרים וקריעת ים סוף רק זמן קצר קודם לכן, עולה השאלה: מה גרם לו לעבר בזדון על מצוות ה' ולחלל את השבת כמו ידיו? מה כבר יכולה להיות המוטיבציה של אדם ללקט כמה זרדים או לטלטל אותם ארבע אמות ברשות הרבים, ביודעו שהקב"ה אסר זאת ושהמחיר למעשה הזה יהיה קשה מנשוא?

אומרם חז"ל במדרש שהמקושש "לשם שמיים נתכוון". כלומר, כשחילל שבת ועבר על אחד מהאיסורים החמורים ביותר, הייתה לו בזה כוונה קדושה. אם חשבתם שהמקושש היה איזה "מומר להכעיס" שביקש להתריס כנגד ה' ומצוותיו, טעות בידכם. מסתבר שהוא עשה זאת בכלל עם "לשם ייחוד"...

השאלה היא, כמובן, איך ייתכן הדבר? הרי אין מדובר פה על שוטה שאין לו דעת - שהרי אז לא היו דנים אותו על המעשה שעשה; כיצד, אפוא, יכול אדם שפוי להעלות ברעתו לקושש עצים בעיצומו של יום השבת "לשם שמיים"?

מוקד הזמנות ארצי: *2757 WWW.KERENBY.CO.IL

חתכנו לכם את המחירים

חגיגת מבצעי קיץ בחשמל הקרן

 <p>תנור קראון דו תאי דגם 2020, שיחת ואחריות נופאן תק 2,190 ₪</p>	 <p>מזגן נייד 1 ורבע כ"ס דגם פמילי 16, מיוחד לחדרים גדולים תק 1,450 ₪</p>	 <p>כולל הובלה והתקנה מזגן 2 כ"ס פמילי דגם אומגה 25 תק 2,690 ₪</p>	 <p>סלל הובלה והתקנה מזגן 1 כ"ס האייר דגם באזז 11 שיחת ואחריות נופאן תק 1,550 ₪</p>
 <p>מקפיא סאטור 7 מגירות, עם קרח, דגם 720 תק 1,750 ₪</p>	 <p>מקפיא 6 מגירות דיזיין פרמיים די פורסט (עם קרח) תק 4,099 ₪</p>	 <p>מכונת כביסה AMBASSADOR 7 ק"ג, מתאים ליחידות דור 45 ס"מ עומק תק 1,099 ₪</p>	 <p>מייבש כביסה סאטור 7 ק"ג עם צינור, תוף נירוסטה, חובנית אל קמט, דגם 7100 תק 1,400 ₪</p>
 <p>מקרר שארף 4 דלתות נירוסטה דגם 8420* תק 3,790 ₪</p>	 <p>מקרר האייר 4 דלתות זכוכית דגם 490 תק 3,590 ₪</p>	 <p>מקרר אמקור דגם 491 תק 2,200 ₪</p>	 <p>מקרר דוידסון כ-7 ד', פורסט, עם אישור משמרת השבת צריכת חשמל נמוכה, דגם 480* תק 1,850 ₪</p>

חשמל הקרן

עושים לכם מחיר

רשת מוצרי החשמל הזולה ביותר במגזר החרדי
עפ"י סקר אומניבוס אסקריא 2024

סניף ראשי ב"ב רבי עקיבא 29	ירושלים מלכי ישראל 53 גאולה	ביתר עילית החודו מלובל 35	בית שמש נתל ניצנים 8 (מתחת ש'חסי)	אשדוד אליעזר בן הורקנס 16	חיפה ברכת משה 29	נתיבות יוסף סמל 10 (קרית טריה)	מודיעין עילית רבי טרפון 25	מבית הקד בני ישיבת
----------------------------	-----------------------------	---------------------------	-----------------------------------	---------------------------	------------------	--------------------------------	----------------------------	--------------------

הזוהר הקדוש מפרש את מעשה המקושש באופן עמוק ומרתק:

אפיסקופוס
תוכנית החתן שנת 400 ש"ס, גילי ובמקור לוחותיו, התבצע בחתן עד ה-1577, תחילת חתונת חתן שנת 400 ש"ס, מחר והתחיל לאלו חתונות על ההתקנה, לא מל תחסימת קרינתו ורעיון אבן יחסימת, צורת עור 2 מ"ר

שכולו דבקות בה' יתברך.

המקושש, אומר הזוהר, 'קושש עצים', כלומר - הקיש והשווה את עץ הדעת ועץ החיים זה לזה וביקש להגיע למסקנה מי נעלה ממי: האם העבודה בבחינת עץ הדעת שבה נדרשים למאמץ ויגיעה גדולים בכדי לבחור בטוב ולדחות את החושך המבקש להביא אותנו בתחמומו, נעלה מהעבודה בבחינת עץ החיים שבה הכול הולך בקלות ובמישרין, או שעם כל הכבוד לאתגר שמציב בפנינו עץ הדעת, סוף סוף עץ החיים הוא זה שכולו אלוקות, דבקות וקשר עם הקב"ה, ועל כן - הוא הנעלה. והייתה לו הכרעה: עץ הדעת הוא הנעלה יותר! היגיעה - היא החשובה בעיני הקב"ה! את העונג הכי גדול, סבר המקושש, רווה הקב"ה דווקא מ'עבודת הביוררים' שבה מעלים לקדושה את הטוב הנמצא עם ובתוך הרע, ופחות מעבודה סטייל עץ החיים שבה הכול מלכתחילה הוא אלוקות ואור. אם אתה מצליח להחדיר קדושה למקום שבבסיסו היה מנותק ממנה - עשית משהו, אבל להביא קדושה למקום שבלאו הכי קדוש, מה פה ה'ביג דיל'? איפה החכמה?

מספרים שבאחד הדיונים הפילוסופיים שערכו חכמי חלם, הם דנו בכובד ראש בשאלה: אורה של מי גדול משל רעותה - האם אור השמש גדול משל הלבנה או שמא להפך. טובי מוחותיה של חלם ישבו על המדוכה ושקלו וטרו בסוגיה, כשבסוף נמנו וגמרו: אור הלבנה גדול משל השמש! הנימוק המכריע שהוביל למסקנתם החד משמעית היה זה: השמש מאירה ביום, כשבחוץ יש אור. אין בזה חכמה גדולה... אבל הלבנה, היא נותנת מאורה בלילות החשוכים - זו חכמה!

האמת היא, שכשרואים באתגר ובקושי מקור לצמיחה - הכול נעשה קל יותר ואנחנו עצמנו מקבלים מוטיבציה וחיות. כשמדען יודע שהמחקר שלו עשוי להביא מזור ומרפא לאנשים רבים, המחלה הקשה - לה הוא מחפש מענה רפואי - לא רק שאינה מרפה את ידיו אלא שהיא מאמצת אותו ומדרכת להמשיך ולעמול על פתרונו.

גם חייל בסירת שיודע שמשמתו המאגרת היא בעלת חשיבות רבה לביטחונם של בני עמו, הרי שככל שהיא קשה יותר הוא מתמלא ביותר אמביציה ובעוד רצון למלא אותה בהצלחה. וכך גם בעבודת ה': אם מבינים כמו המקושש שעץ הדעת שבו הכל מאתגר, איננו ברירת מחדל אלא חלק מהעניין, אזי הקושי כבר לא גורם לנו תסכול, ואדרבה - הוא רק ממריץ ומעודד אותנו להתגבר עליו ולהראות שאנו יכולים לו. כך, קיום התורה ומצוותיה אינו עוד נטל עלינו, אלא הוא מקור למשמעות, סיפוק שמחה אמיתית.

באחד ממשליו המפורסמים של המגיד מדובנא הוא הסביר בדרך זו את הפסוק בישעיה: "לא אותי קראת יעקב, כי יגעת בי ישראל": משל לסיוח ששלח שליח כדי שיביא לו מטען מהנמל. עובר זמן והשליח מגיע כשהוא מתנשף ויגע, כפוף ומזיע. בשארית כוחותיו הוא מצהיר בנימה מותשת: "הנה, הבאתי את החבילה המבוקשת".

"זו לא החבילה שלי", הגיב הסוחר מיד, "צר לי, אך כנראה לקחת בטעות את החבילה הסמוכה". לשמע הדברים הזדעק השליח והקשה: "אבל איך תדע שזו לא החבילה שלך, כאשר עוד לא פתחת אותה ולא ראית את תכולתה?"

"זה פשוט מאוד", השיב הסוחר, "החבילה שלי לא כבדה ובוודאי שלא הייתה גורמת לך ללכת כך חסר נשימה. אתה נראה כמי שנשא על גבו מזוודה המלאה באבנים וסלעים, אך החבילה שלי קלה היא, היא מלאה יהלומים ואבני חן!"

כך, אמר המגיד מדובנא, אומר לנו גם הקב"ה בפסוק: אם יגעת ישראל והתורה ומצוותיה הן עליך למשא, כנראה "שלא אותי קראת יעקב" ואין זו עבודת ה' נכונה! התורה נעימה ומתוקה ויקרה מפז ומפנינים, עלינו רק להיטיב המבט ולראות בה ובמצוותיה - יהלומים!

ובחזרה למקושש ותפיסתו לפיה "עץ הדעת" הוא-הוא התכלית והמטרה:

חז"ל מלמדים אותנו שמקושש העצים היה צלפחד שבנותיו באו ותבעו ממשה: "תנה לנו אחוזה בתוך אחי אבינו". לאבא שלנו, טענו הן, לא היו בנים אלא בנות, ועל כן אנחנו ראיות לקבל את חלקו כי "אנו במקום בן עומדות", כלשון רש"י. משה מסר את משפטן להכרעת הקב"ה עצמו, והוא הסכים עם דבריהן ואמר: "כן בנות צלפחד דוברות! נתן תיתן להם אחוזה נחלה בתוך אחי אביהם". על אף שהיו משבט מנשה שחציו קיבל נחלה בעבר הירדן המזרחי, ביקשו בנות צלפחד לקבל את נחלתן דווקא בארץ ישראל.

זה מעניין, מניין הגיעה להן אהבת הארץ שכזו?

חברים, נניח לזה רגע וכונו אל הסיפור המרכזי של פרשת שלח - חטא המרגלים שבו עשרה מראשי בני ישראל נעשו לפתע כקטני אמונה והניאו את לב העם מלעלות לארץ. הם הוציאו את דיבת הארץ רעה ושיתפו את בני ישראל בדעתם ובהתרשמותם מהסיכוב שערכו בארץ ישראל כמרגלים ולפיה - "לא נוכל לעלות אל העם, כי חזק הוא ממנו". למקרא דבריהם של המרגלים שנשלחו על ידי משה והיו "כשרים" וצדיקים בעת שיצאו לתור את הארץ, אי אפשר שלא לתמוה: מה קרה להם? איך טחו עיניהם של המרגלים מראות בטוב הארץ ויופיה? לאן נעלמה אמונתם בצור ישראל שהיה להם למושיע עד עכשיו? איך במקום לראות את חסד ה' עליהם שבכל ארבעים הימים שריגלו בארץ עסקו יושביה בקבורת מתיהם, הם ראו בזה הוכחה להיותה של הארץ "אוכלת יושביה"?

בחסידות מוסבר שמה שעמד מאחורי דבריהם בגנות הארץ ומבטם השלילי עליה, היה רצונם להישאר במדבר שאפשר להם להתמסר לדבקות בקב"ה ללא כל מפריע. הם חששו שכאשר יכנסו לארץ ישראל שבה כבר לא ייהנו מ'לחם מן השמיים', ויצטרכו לעמול על פרנסתם ולטרוח בכיכוס בגדיהם ובאין ספור מטלות יומיומיות, לא ייוותרו בידיהם לא זמן ולא פניות נפשית להתעלות רוחנית. הם לא רצו להגיע ל"ארץ נושבת" שבה ייאלצו לרדת לחיי המעשה ולהתעסק בעיבוד הקרקע, בחרישה ובזריעה, והעדיפו להמשיך לשכון במדבר ולהתמסר רק למטרה אחת - עבודת ה'.

אבל המקושש - שלדעה אחת עשה את מעשהו מיד לאחרי חטא המרגלים - הוא הבין את הפספוס שלהם. הוא הבין היטב שהתכלית איננה 'עץ החיים' שבו העולם, הארציות והרע אינם קיימים, אלא דווקא 'עץ הדעת'. תאוות הקב"ה היא שנרד לעולם ונקדש את החומר הארצי הנמוך, שנעסוק ב'עובדין דחול' וניצוד לתוכם קדושה ורוח! ברוח זו, מסתבר, הוא גם חינן את בנותיו שהשתוקקו לקבל נחלה דווקא בארץ! הם לא רצו, כמו המרגלים, להישאר במדבר או להסתפק ברעיית צאן בעבר הירדן, אלא התאוו לקבל חלק וירושה בארץ ולקדש את העולם.

אבל עכשיו עלינו לשאול: איפה בדיוק טעה המקושש? לכאורה הצדק אתו שהנחת רוח הכי גדולה של הקב"ה היא דווקא עבודת הביוררים ודווקא עץ הדעת!

העניין הוא, שהטעות והחטא שלו היו בכך שהוא קושש עצים ביום השבת! כלומר, כשעשה מלאכה ביום שבת קודש ביקש המקושש להמשיך ב'עובדין דחול' ובבירור העולם - גם ביום השבת שבחינתו היא עץ החיים. הוא כל כך האדיר את מעלת עץ הדעת, עד שהוא רצה לתת לו שלטון יחיד ולעקור מן השורש את עץ החיים.

וזה טעות. נכון אמנם שיש לקב"ה עונג מיוחד דווקא מעץ הדעת והחדרת הקדושה לתוך הרובד החולי והארצי, ונכון שתאוותו של הקב"ה היא שדווקא במקום שבו קיים קושי ואתגר לעובדו - שם בני ישראל יקיימו את רצונו, אבל בשביל שנצליח במשימה הזו במשך השבוע - אנחנו צריכים בשבת לחיות עם עץ החיים. חייבים אחת לשישה ימים לעצור ליממה שלמה - וקצת יותר - ולהיכנס לתוך אי של קדושה בזמן! רק כך נוכל להפוך את חושך העולם לאור של קדושה ולא חלילה להישאב אל האפלה שלו...

השבת ש"ממנה מתברכים כל הימים", כדברי הזוהר הקדוש, מובילה קדושה אל ימות השבוע ועוזרת לנו לצלוח את האתגרים שמזמן לנו עץ הדעת בששת ימי המעשה. השבת היא השורש, וימי החול הם הענפים. אז נכון שהענפים הם אלה המגדלים פירות ודווקא בהם מושגת תכלית האילן, אבל ללא השורשים - האילן פשוט יתייבש.

פעם פגשתי צוללן שחזר בתשובה, והוא אמר לי שהדימוי שלו לשבת הוא 'מיכל חמצן'. כדי לצלול במעמקי הים אני חייב להצטייד בחמצן, וכך גם בשביל לצלול אל ה"מים רבים" של מרוץ החיים המאיימים להטביע אותי, אני חייב את החמצן הרוחני שנותנת השבת.

דווקא בגלל חשיבותה הקריטית של השבת לעבודת הביוררים' שבה אנו עוסקים לאורך השבוע, אנחנו מתחברים אליה בדרכים שונות גם בימי החול. כך לדוגמה ב'שיר של יום' אנחנו אומרים: "היום יום ראשון בשבת", "היום יום שני בשבת" - להורות שכל הימים ניזונים ויונקים מקדושת השבת.

בדומה לזה מצווה עלינו לזכור את השבת במשך השבוע, כך שאם אנחנו רואים מאכל איכותי ומשובח כמה ימים לפני בוא שבת המלכה, אנחנו צריכים כבר להזמין אותו ולשמור אותו לשבת. יתירה מזו, חיוני עבורנו לראוה שיהיה לנו בכל יום ויום איזושהו 'אי של שבת'

להמשיך לפעול בעולם שבו שולטים הרבים - גם הטוב וגם הרע, כי זוהי הכוונה העליונה!

המקושש חטא וטעה בגדול, ועלינו להיזהר שאנחנו לא ניפול בטעות הזו. אמנם הוא צודק שאין נחת רוח לפני ה' כמו ב'אתכפיא' ועבודת הבירורים, ונכון שהקושי בו אנו נתקלים אינו בעיה או טעות אלא חלק מהעניין והוא הזדמנות, אבל בה-בעת עלינו לדעת לעצור ולחסות בצילו של עץ החיים. השבת איננה מותרות, והקדושה שלה היא מקור כוח לכל השבוע. אם לא ננצל אותה להתעלות רוחנית - אנו בדרך לנפילה רוחנית. אמנם בימי החול אנחנו מטפלים יפה בגוף ודואגים ל'בירור העולם', אך כדברי הרבי לגורדון זקס, אסור לנו לשכוח ולהזניח אתה הנשמה. לחיים, לחיים ולברכה. אחיי ורעי, כל אחד מאיתנו יעבוד על הנקודה הזו - ליצור בכל יום 'אי של שבת' שיהיה לנו כאוויר לנשימה, כך נסיים את תיקון העולם ונזכה לגאולה שלמה במהרה.

שבו נתנתק לרגע מכל רעשי הרקע שסביבנו, נניח לכל הטרדות שלנו ונתחבר לנשמה ולקב"ה באמצעות התורה והתפילה.

ועל זה ערער המקושש. הוא שאף לחיות בכל רגע ורגע עם עץ הדעת. מבחינתו, השביתה במלאכה שכופה עלינו יום השבת היא החמצה גדולה. עם כל הכבוד לעץ החיים והתרוממות הרוח שביום השבת, מוטב לנו לנצל גם את היום השביעי לענייני 'ששת ימי המעשה'. כמו שבמשך השבוע משימתנו העליונה הינה בירור העולם וניצול הגשמיות 'לשם שמיים', כך גם בשבת אנחנו צריכים להמשיך באותו כיוון...

זה עומק דברי חז"ל שהמקושש 'לשם שמיים נתכוון': כשעשה מלאכת חול בשבת הוא רצה להמשיך בניצול הגשמיות 'לשם שמיים' ובהעלאת העולם לקדושה.

אבל - וזה האבל הגדול - עם כל הכבוד לכוונות הטובות, הדרך הזו היא חסרת תוחלת מבחינה מעשית, ובעיקר - היא נגד רצון ה'. בלי החמצן הרוחני של שבת והשביתה מהמלאכות הארציות, לא נוכל לצלול למעמקי הים במשך השבוע ולהעלות מרגליות טובות ממעמקיו.

שלוש המלאכות אותן מציגה הגמרא כמלאכות שעשה המקושש, מבטאות את רצונו לתת בלעדיות ועליונות מוחלטת לעץ הדעת ולהוציא את השבת מרשותו של עץ החיים:

זכור, דעה אחת בגמרא סבורה שהוא כרת ענפים ועבר על מלאכת 'תולש', דעה שנייה סבורה שהוא ליקט זרדים והערימם זה על זה ועבר בכך על מלאכת 'מעמר', ולדעה השלישית הוא חילל את השבת באמצעות טלטול העצים ארבע אמות ברשות הרבים.

בתלישת הענפים ממקום גידולם ביטא המקושש את רצונו לנתק את עבודת הבירורים מהתלות שלה בעץ החיים. לא עוד שבת קודש בכדי לעסוק בקידוש החומר. לא עוד פרישות והתעלות לצורך הצלילה אל חושך העולם והארותו.

גם כשאסף והערים את העצים זה על זה, כמו הצהיר המקושש על רצונו להניח את עץ החיים בערמה אחת עם עץ הדעת ולבטלו כמוסד בפני עצמו.

ולפי הדעה שמלאכתו הייתה טלטול העצים ברשות הרבים, התכתב צלפחד במלאכה זו עם היותה של השבת 'מעין עולם הבא' ובבחינת 'רשות היחיד'. הגיע הזמן, קרא צלפחד, שנבטל את האוטונומיה לה זוכה יום השבת שבו העולם כולו מתעלה למדרגת עץ החיים, הכול בטל לקב"ה והוא נעשה בעל בית יחידי - 'רשות היחיד'. די! הגיע הזמן ש'רשות הרבים' תתפשט על כל ימות השבוע, מבלי יוצא מן הכלל. גם בשבת צריך

ענה יבא

11.7 קיסריה

קופת תלמידי

DAVIDSON
דיידסון

פיקוד יישובים ארומים

? אני לומד בישיבה ומרגיש ניתוק בזמן שחברים שלי מהישיבה התיכונים כבר חיילים בצבא, אני מרגיש שאני לא עושה שום דבר לעומתם.

ההרגשות בנוגע למשמעות הפעולות שלנו מתעתעות בנו מאוד, ובמיוחד בדברים חשובים ויקרים שעיקר התועלת שלהם סמויה מן העין שרואה רק את ענייני העולם הזה. אפילו אנשים שעושים דברים חשובים ביותר וכל סביבתם יודעת זאת, לפעמים מרגישים שלא בצדק כאילו הם אינם עושים דבר. וכך שמעתי שהיה ראש ממשלה בישראל שהגיע בסוף יום העבודה הביתה ואמר לאשתו שהיום הוא כמעט לא עשה שום דבר... מפני שיש איזו התניה בלתי רצונית באישיותנו שרק אם יקרה כך וכך זהו סימן שאני עושה משהו חשוב, כמו רק אם לא אספיק לאכול או לישון, רק אם אסכול ממש, רק אם אסיים את השבוע סחוט לחלוטין וכיוצא בזה. ובוודאי שאנחנו צריכים להתחזק באמונה ובלימוד ש'טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף'. ולצד החשיבות העצומה של השירות הצבאי ושל חיילינו הגיבורים, אנו יודעים שלימוד תורה הוא לעילא ולעילא, כמו שאנו אומרים מדי יום "ותלמוד תורה כנגד כולם".

? מה המשמעות של AI בעבודת השם?

כמו בכל הפיתוחים האנושיים שהקדוש ברוך הוא מזמן בסדר אלוקי, איזה עניין יתגלה בעולם באיזה שלב, ואיזה שינויים הוא יעשה ומה תהינה ההשלכות, הן לטובה והן בדברים שאינם טובים, כך גם בפיתוח הבינה המלאכותית. אכן, המומחים אומרים שהוא עתיד לשנות את עולמנו בצורה דרמטית ולהביא שיפור גדול של היכולות האנושיות, ועם זאת הוא מביא גם סכנות לא מעטות. ואפשר לראות בו עוד צעד שהקב"ה מוציא את העולם מקללתו לקראת הגאולה השלמה, עד שהקללה של "בזיעת אפיך תאכל לחם" תיבטל והעולם כולו, וארץ ישראל בפרט, יתנו את פירותיהם בעין יפה.

? יש לי בוס שאני ממש לא מסתדר איתו, האם לתורה יש הדרכה מה לעשות?

ישנם שלושה סוגי הדרכות במצבים כאלה: האחת מחפשת סעיף הלכתי או הדרכה מפורשת מדברי רבותינו למצב שכזה. השנייה יוצרת אנלוגיה בין דוגמאות מדברי רבותינו ולומדת מהן למצב הזה. והשלישית היא לפעול מתוך היכרות עם כללות הדרכות התורה. ונדמה לי שכאן פחות נכון לחפש הדרכה מפורשת שבוודאי היא נפלאה ומדויקת אבל לא בהכרח למקרה הזה, אלא לשקול בשום שכל עם אנשים שמבינים בתחום הזה את העניין. ובוודאי אם מדובר בתלמיד חכם שנהנים ממנו עצה ותושייה, שיידיע לשקול את המצב המסוים ולמצוא את הפתרון הנכון.

ת.ד. 52589 רמת גן < העלון טעון גניזה • karovel.co.il
לתגובות ויצירת קשר qarov.elecha@gmail.com קרוב אליך • לפרסום: 052-4061065

קרוב אליך

עלון שבועי לעבודת השם בדרך החסידות

”טובה הארץ מאד מאד”

שבת עזרה ברחבי הארץ

השבת! פרשת שלח לך

עזה

מתכנסים כולנו בקריאה: עזה היא ארץ ישראל!

היום שאחרי: התיישבות בעזה!

עלה נעלה וירשנו אותה
הצטרפו אלינו במקום מגורכם